

**SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH**
40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72
e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OŚ/41.9/77/2022/2282/RN

Katowice, dnia 08.08.2023r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 775 z późn. zm.),

po rozpatrzeniu odwołania P. Z. W., przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: A z siedzibą w P. w gminie P., reprezentowanego przez pełnomocnika P. T. P., zawartego w piśmie z dnia 2 lutego 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Bytomia z 19 stycznia 2022r., znak ZSE.6220.12.2021”, od decyzji Zastępcy Prezydenta Miasta Bytomia, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Bytomia, Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 19 stycznia 2022r., o treści sentencji: „orzekam odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na „Budowie dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8”.”

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu: Robert Nowicki (sprawozdawca)

Członkowie: Katarzyna Stebnicka

Beata Leszczyńska

na posiedzeniu w dniu 8 sierpnia 2023r.

orzekło

uchylić w całości zaskarżoną decyzję
i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Decyzją Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 19 stycznia 2022r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2021r. poz. 735 z późn. zm.), art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2021r. poz. 2373 z późn. zm.), oraz art. 39 ust. 1, ust. 2 i ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2021r. poz. 1372 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku P. Z. W., przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: A z siedzibą w P. w gminie P., reprezentowanego przez pełnomocnika P. T. P., z dnia 8 września 2021r. w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8”, uzupełnionego następnie pismem z dnia 6 października 2021r., oraz po zapoznaniu się z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru Karbia w Bytomiu, przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Bytomiu Nr IX/129/15 z dnia 27 maja 2015r. (tekst jedn.: Dz. Urz. Woj. Śl.

z dnia 11 kwietnia 2018r. poz. 2590), orzekł jak wskazano na wstępie. W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej instancji przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie złożył P. Z. W., przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: A z siedzibą w P. w gminie P., reprezentowany przez pełnomocnika P. T. P.,. W pisemnym odwołaniu (pismo z dnia 2 lutego 2022r., zatytułowane: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Bytomia z 19 stycznia 2022r., znak ZSE.6220.12.2021”), pełnomocnik odwołującej się strony wyraził niezadowolenie z rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i zaskarżył je w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił:

- 1) naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy, to jest:
  - a) art. 7, art. 77, art. 80 i art. 6 kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez brak wyczerpującego zebrania materiału dowodowego, jak również kompleksowego i wszechstronnego wyjaśnienia sprawy, oraz
  - b) art. 7a § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, polegające na braku rozstrzygnięcia istniejących wątpliwości co do treści i sposobu interpretacji normy prawa lokalnego (zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Bytom) na korzyść strony postępowania, w sytuacji gdy na terenie działki na obszarze przewidującym zgodnie z planem zagospodarowania przestrzennego jest możliwość prowadzenia działalności gospodarczej;
- 2) naruszenie przepisów prawa materialnego, to jest:
  - a) art. 59 ust. 1, art. 63 oraz art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez zaniechanie przeprowadzenia rzeczywistej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, w szczególności poprzez brak uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska, i orzekanie wyłącznie w oparciu o wadliwą interpretację planu zagospodarowania przestrzennego, oraz
  - b) § 7 i § 37 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Bytomiu Nr IX/129/15 z dnia 27 maja 2015r., poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że powołany akt zabrania lokalizacji planowanego przez skarżącego przedsięwzięcia, mimo iż w rzeczywistości plan zakazuje jedynie lokalizowania składowisk odpadów na całym obszarze objętym planem.

Wskazując na powyższe naruszenia prawa pełnomocnik odwołującej się strony wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy, ewentualnie o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. W uzasadnieniu odwołania pełnomocnik odwołującej się strony przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 10 lutego 2022r. organ pierwszej instancji przesłał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po analizie akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego stwierdza, co następuje:

Z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że inwestor – P. Z. W., przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: A z siedzibą w P. w gminie P. – reprezentowany przez pełnomocnika P. T. P., pismem z dnia 8 września 2021r., zatytułowanym: „dotyczy: wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, wystąpił do Prezydenta Miasta Bytomia o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8”, przewidzianego do realizacji w Bytomiu, w dzielnicy Karb, na działce o numerze

ewidencyjnym 651/8, obręb Bobrek. W treści tego wniosku pełnomocnik inwestora wskazał, że przedmiotowe przedsięwzięcie zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 41 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych.

Do ww. pisma pełnomocnik inwestora dołączył dodatkowe dokumenty, w tym: dokument zatytułowany: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach” z dnia 8 września 2021r., dokument zatytułowany: „Raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8””, wykonany we wrześniu 2021r., poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, mapę z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z wyznaczoną odległością 100 m od granic terenu, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie; na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, wypisy z rejestru gruntów, oświadczenie inwestora z dnia 3 września 2021r., pełnomocnictwo udzielone P. T. P. w dniu 28 lipca 2021r. do działania w sprawie w imieniu inwestora; dowód uiszczenia opłaty skarbowej od tego pełnomocnictwa oraz dowód uiszczenia opłaty skarbowej w związku z wydaniem decyzji.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 9 września 2021r. i z tym dniem zostało zainicjowane postępowanie administracyjne w sprawie.

Pismem Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 22 września 2021r., zatytułowanym: „Wezwanie”, organ pierwszej instancji wystąpił do pełnomocnika inwestora o uzupełnienie wniosku zawartego w piśmie z dnia 8 września 2021r., zatytułowanym: „dotyczy: wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”.

Pismem Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 22 września 2021r., zatytułowanym: „Dotyczy: zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.”, Kierownik Referatu Ochrony Środowiska i Energetyki Wydziału Inżynierii Środowiska pełnomocnik Prezydenta do Spraw Energetyki Geolog Powiatowy w Urzędzie Miejskim w Bytomiu wystąpił do Wydziału Architektury tego urzędu o udzielenie informacji w sprawie.

Pismem z dnia 6 października 2021r., zatytułowanym: „dotyczy: wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, pełnomocnik inwestora – w odpowiedzi na pismo organu pierwszej instancji Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 22 września 2021r. – przesłał do organu pierwszej instancji dodatkowe dokumenty, w tym: mapę z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z wyznaczoną odległością 100 m od granic terenu, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej; podpisaną stronę tytułową raportu; podpisane oświadczenie autora raportu; ww. dokumenty na elektronicznych nośnikach danych, oraz przedstawił dodatkowe wyjaśnienia w sprawie.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji w dniu 8 października 2021r.

Pismem Nr AAP.6724.645.2021 z dnia 14 października 2021r., zatytułowanym: „dot. pisma Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 29 września 2021r.”, Kierownik Referatu w Wydziale Architektury Urzędu Miejskiego w Bytomiu przedstawił stanowisko w sprawie oraz przekazał dodatkowe dokumenty w sprawie.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się:

- 1) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru Karbia w Bytomiu, przyjętego uchwałą Nr IX/129/15 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia

27 maja 2015r. (tekst. jedn.: Dz. U. Woj. Śl. z dnia 11 kwietnia 2018r. poz. 2590), dla terenów oznaczonych symbolami 06PU, 07PU, 09PU – tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej;

2) wydruk z CEIDG pobrany dla inwestora w dniu 14 października 2021r.

Pismem Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 21 października 2021r., zatytułowanym: „Zawiadomienie o wszczęciu postępowania”, organ pierwszej instancji poinformował podmioty uznane za strony postępowania, że na wniosek inwestora – P. Z. W., przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: A z siedzibą w P. w gminie P. – reprezentowanego przez pełnomocnika P. T. P., zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko polegającego na: „Budowie dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8”.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się:

- 1) oświadczenie osoby fizycznej, działającej w imieniu strony postępowania, złożone w dniu 27 października 2021r. na okoliczność zapoznania się z aktami sprawy;
- 2) informacja opisowo – graficznej z mapy ewidencyjnej i rejestru gruntów, pobrana dla działki Nr 246/8 w dniu 8 listopada 2021r.;
- 3) wydruk korespondencji email z organem pierwszej instancji z dnia 9 listopada 2021r.;
- 4) wydruk korespondencji email z organem pierwszej instancji z dnia 10 listopada 2021r.;

Pismem Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 10 listopada 2021r., zatytułowanym: „Zawiadomienie stron o zmianie podmiotu będącego jedną ze stron”, organ pierwszej instancji poinformował podmioty uznane za strony postępowania, że nastąpiła zmiana podmiotu będącego jedną ze stron postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko pod nazwą: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8”.

Pismem Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 18 listopada 2021r., zatytułowanym: „Zawiadomienie”, organ pierwszej instancji poinformował podmioty uznane za strony postępowania, o nowym terminie załatwienia sprawy.

Pismem Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 23 listopada 2021r., zatytułowanym: „Zawiadomienie stron o zebranych dowodach i materiałach w sprawie przed wydaniem decyzji”, organ pierwszej instancji poinformował podmioty uznane za strony postępowania, że zostały zebrane wystarczające dowody i materiały w postępowaniu administracyjnym w sprawie rozpatrzenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko pod nazwą: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8”, oraz o uprawnieniach stron wynikających z art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się doświadczenie pełnomocnika inwestora, złożone w dniu 2 grudnia 2021r. na okoliczność zapoznania się z aktami sprawy.

Pismem z dnia 6 grudnia 2021r., zatytułowanym: „dotyczy: wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, pełnomocnik inwestora przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 22 września 2021r., zatytułowanym: „Dotyczy: zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.”, Kierownik Referatu Ochrony Środowiska i Energetyki Wydziału Inżynierii Środowiska pełnomocnik Prezydenta do Spraw Energetyki Geolog Powiatowy w Urzędzie

Miejskim w Bytomiu wystąpił do Wydziału Architektury tego urzędu o udzielenie informacji w sprawie.

Pismem Nr AAP.6724.645.2021 z dnia 21 grudnia 2021r., zatytułowanym: „dot. pisma nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 9 grudnia` 2021r.”, Kierownik Referatu w Wydziale Architektury Urzędu Miejskiego w Bytomiu przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 22 grudnia 2021r., zatytułowanym: „Zawiadomienie stron o ponownej analizie materiałów przed wydaniem decyzji”, organ pierwszej instancji poinformował podmioty uznane za strony postępowania, że ponownie zostały przeanalizowane dowody i materiały zebrane w postępowaniu administracyjnym w sprawie rozpatrzenia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko pod nazwą: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8”, oraz że zebrane dowody i materiały zostały uznane za wystarczające do wydania orzeczenia w sprawie, a także o uprawnieniach stron wynikających z art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego.

W aktach sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego znajduje się oświadczenie pełnomocnika inwestora, złożone w dniu 5 stycznia 2022r. na okoliczność zapoznania się z aktami sprawy.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie organ pierwszej instancji decyzją Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 19 stycznia 2022r., orzekł jak wskazano na wstępie, z czym nie zgodził się P. Z. W., przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: A z siedzibą w P. w gminie P., reprezentowany przez pełnomocnika P. T. P., i w terminie złożył odwołanie zawarte w piśmie z dnia 2 lutego 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Bytomia z 19 stycznia 2022r., znak ZSE.6220.12.2021”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny odnoszący się do przedmiotowej sprawy:

Kolegium wskazuje, że w sprawie znajdzie zastosowanie ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 1094 z późn. zm.) w niżej przytoczonym brzmieniu: „(...)

Art. 59. 1. Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

2. Realizacja planowanego przedsięwzięcia innego niż określone w ust. 1 wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, jeżeli:

- 1) przedsięwzięcie to może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony;
- 2) obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1.

Art. 60. Rada Ministrów, uwzględniając możliwe oddziaływanie na środowisko przedsięwzięć oraz uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) rodzaje przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- 3) przypadki, gdy zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia, o których mowa w pkt 1 i 2.

Art. 61. 1. Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza się w ramach:

- 1) postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- 2) postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, jeżeli konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko została stwierdzona przez organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w przypadku, o którym mowa w art. 88 ust. 1;
- 3) postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji jej towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2018r. poz. 1537 oraz z 2019r. poz. 2020).

2. Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przeprowadza organ właściwy do wydania tej decyzji.

3. Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.

3a. Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, przeprowadza Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

3b. Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.

4. Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, o której mowa w art. 62 ust. 2, przeprowadza się w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 został stwierdzony na podstawie art. 97 ust. 1.

5. Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, stanowiącą część postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 96 ust. 1, przeprowadza regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Art. 62. 1. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia:

- 1) bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na:
  - a) środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi,
  - b) dobra materialne,
  - c) zabytki,
  - ca) krajobraz, w tym krajobraz kulturowy,
  - d) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a–ca,
  - e) dostępność do złóż kopalin;
- 1a) ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych;
- 2) możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wymagany zakres monitoringu.

2. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 określa się, analizuje oraz ocenia oddziaływanie przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, biorąc pod

uwagę także skumulowane oddziaływanie przedsięwzięcia z innymi realizowanymi, zrealizowanymi lub planowanymi przedsięwzięciami.

(...)

Art. 66. 1. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać:

1) opis planowanego przedsięwzięcia, a w szczególności:

a) charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania, w tym w odniesieniu do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne,

b) główne cechy charakterystyczne procesów produkcyjnych,

c) przewidywane rodzaje i ilości emisji, w tym odpadów, wynikające z fazy realizacji i eksploatacji lub użytkowania planowanego przedsięwzięcia,

d) informacje o różnorodności biologicznej, wykorzystywaniu zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,

e) informacje o zapotrzebowaniu na energię i jej zużyciu,

f) informacje o pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,

g) ocenione w oparciu o wiedzę naukową ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyko związane ze zmianą klimatu;

2) opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym:

a) elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody oraz korytarzy ekologicznych w rozumieniu tej ustawy,

b) właściwości hydromorfologicznych, fizykochemicznych, biologicznych i chemicznych wód;

2a) wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, przez którą rozumie się zbiór badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby scharakteryzowania elementów środowiska przyrodniczego, jeżeli została przeprowadzona, wraz z opisem zastosowanej metodyki; wyniki inwentaryzacji przyrodniczej wraz z opisem metodyki stanowią załącznik do raportu;

2b) inne dane, na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych;

3) opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;

3a) opis krajobrazu, w którym dane przedsięwzięcie ma być zlokalizowane;

3b) informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem;

4) opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodjęcia przedsięwzięcia, uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową;

5) opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym:

a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego,

b) racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska

– wraz z uzasadnieniem ich wyboru;

6) określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i

budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko, a w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego;

6a) porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:

- a) ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,
- b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,
- c) dobra materialne,
- d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,
- e) formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,
- f) elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ,
- g) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a–f;

7) uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a;

8) opis metod prognozowania zastosowanych przez wnioskodawcę oraz opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednio, pośrednio, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z:

- a) istnienia przedsięwzięcia,
- b) wykorzystywania zasobów środowiska,
- c) emisji;

9) opis przewidywanych działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, wraz z oceną ich skuteczności odpowiednio na etapach realizacji, eksploatacji, użytkowania lub likwidacji przedsięwzięcia;

10) dla dróg będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:

a) określenie założeń do:

- ratowniczych badań zidentyfikowanych zabytków znajdujących się na obszarze planowanego przedsięwzięcia, odkrywanych w trakcie robót budowlanych,
- programu zabezpieczenia istniejących zabytków przed negatywnym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia oraz ochrony krajobrazu kulturowego,

b) analizę i ocenę możliwych zagrożeń i szkód dla zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w szczególności zabytków archeologicznych, w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia;

10a) dla instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW ocenę gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla, określoną na podstawie analizy:

- a) dostępności podziemnych składowisk dwutlenku węgla,
- b) wykonalności technicznej i ekonomicznej sieci transportowych dwutlenku węgla;

11) jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji, porównanie proponowanej technologii z technologią spełniającą wymagania, o których mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska;

11a) odniesienie się do celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych istotnych z punktu widzenia realizacji przedsięwzięcia;

11b) uzasadnienie spełnienia warunków, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, jeżeli przedsięwzięcie wpływa na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ust. 1 tej ustawy;

12) wskazanie, czy dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska, oraz określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich; nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego;

13) przedstawienie zagadnień w formie graficznej;

14) przedstawienie zagadnień w formie kartograficznej w skali odpowiadającej przedmiotowi i szczegółowości analizowanych w raporcie zagadnień oraz umożliwiającej kompleksowe przedstawienie przeprowadzonych analiz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;

15) analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem;

16) przedstawienie propozycji monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na etapie jego realizacji i eksploatacji lub użytkowania, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, oraz informacje o dostępnych wynikach innego monitoringu, które mogą mieć znaczenie dla ustalenia obowiązków w tym zakresie;

17) wskazanie trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano, opracowując raport;

18) streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu raportu;

19) datę sporządzenia raportu, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;

19a) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do raportu;

20) źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu.

1a. Każdy z analizowanych wariantów drogi, w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych, musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego.

1b. Przy porównaniu wariantów uwzględnia się wpływ na środowisko w związku:

1) z pracami rozbiórkowymi dotyczącymi przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;

2) z gospodarką odpadami;

3) ze stosowaniem danych technologii lub substancji.

1c. W przypadku gdy planowane przedsięwzięcie związane jest z działalnością polegającą na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złoża węglowodorów metodą otworów wiertniczych lub wydobywaniu węglowodorów ze złoża tą metodą, opis elementów przyrodniczych środowiska, wyniki inwentaryzacji przyrodniczej oraz inne dane, o których mowa w ust. 1 pkt 2 – 2b, powinny zawierać się w obszarze określonym promieniem 500 m od zewnętrznej granicy przedsięwzięcia.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4 – 8, powinny uwzględniać przewidywane oddziaływanie analizowanych wariantów na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru.

2a. W przypadku stwierdzenia, że przedsięwzięcie może znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych oraz informacje pozwalające na ustalenie, czy wymogi nadrzędnego interesu publicznego przemawiają za realizacją przedsięwzięcia.

2b. Jeżeli planowane przedsięwzięcie stanowi inwestycję liniową celu publicznego lub inwestycję celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze, a proponowany przez wnioskodawcę wariant przebiega przez obszar parku narodowego lub rezerwatu przyrody, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać także dane pozwalające na ustalenie braku rozwiązań alternatywnych.

3. W razie stwierdzenia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko, informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – 16, powinny uwzględniać określenie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Jeżeli dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do raportu powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania. Nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego.

5. Jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji objętej obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać porównanie proponowanej techniki z najlepszymi dostępnymi technikami.

6. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać oddziaływanie przedsięwzięcia na etapach jego realizacji, eksploatacji lub użytkowania oraz likwidacji.

7. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien uwzględniać informacje o środowisku wynikające ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, istotne z punktu widzenia danego przedsięwzięcia.

8. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

1) format dokumentu zawierającego wyniki inwentaryzacji przyrodniczej,

2) format raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko

– kierując się potrzebą poszerzenia dostępu do informacji o środowisku.

Art. 67. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, sporządzany w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącej część postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4b, powinien:

1) zawierać informacje, o których mowa w art. 66, określone ze szczegółowością i dokładnością odpowiednio do posiadanych danych wynikających z projektu budowlanego i innych informacji uzyskanych po wydaniu dla danego przedsięwzięcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz pozostałych wydanych decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, jeżeli informacje te nie mogły być w tym zakresie przedstawione odpowiednio w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko albo w karcie informacyjnej przedsięwzięcia;

2) określać stopień i sposób uwzględnienia wymagań dotyczących ochrony środowiska, zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i decyzjach, o których mowa w art. 72 ust. 1, jeżeli były już wydane dla danego przedsięwzięcia.

(...)

Art. 71. 1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

2. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Art. 72. 1. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem:

- 1) decyzji o pozwoleniu na budowę, decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno – budowlanego oraz decyzji o pozwoleniu na wzniesienie robót budowlanych – wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2020r. poz. 1333, 2127 i 2320 oraz z 2021r. poz. 11);
- 2) decyzji o pozwoleniu na rozbiórkę obiektów jądrowych – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane;
- 3) decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 3a) decyzji o ustaleniu lokalizacji przedsięwzięcia – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku;
- 4) koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla, koncesji na wydobywanie kopaliny ze złóż, koncesji na podziemne bezbiornikowe magazynowanie substancji, koncesji na podziemne składowanie odpadów oraz koncesji na podziemne składowanie dwutlenku węgla – udzielanych na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze;
- 4a) decyzji zatwierdzającej plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych związanych z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złoża węglowodorów lub decyzji inwestycyjnej w celu wykonywania koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złoża węglowodorów oraz wydobywanie węglowodorów ze złoża – wydawanych na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze;
- 4b) decyzji zatwierdzającej plan ruchu dla wykonywania robót geologicznych na podstawie koncesji na poszukiwanie lub rozpoznawanie złoża kopaliny – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze;
- 5) decyzji określającej szczegółowe warunki wydobywania kopaliny – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2001r. o zmianie ustawy – Prawo geologiczne i górnicze;
- 6) pozwolenia wodnoprawnego na regulację wód, pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych oraz pozwolenia wodnoprawnego na wydobywanie z wód kamienia, żwiru, piasku oraz innych materiałów, wydawanych na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne;
- 7) (uchylony);
- 8) decyzji o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 26 marca 1982r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz. U. z 2018r. poz. 908 oraz z 2019r. poz. 861);
- 9) decyzji o zmianie lasu na użytek rolny – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991r. o lasach (Dz. U. z 2020r. poz. 1463 i 2338);
- 10) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2020r. poz. 1363);
- 11) decyzji o ustaleniu lokalizacji linii kolejowej – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 marca 2003r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2020r. poz. 1043, 1378 i 1778);
- 12) (uchylony);
- 13) decyzji o ustaleniu lokalizacji przedsięwzięć Euro 2012 – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 września 2007r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 ((Dz. U. z 2020r. poz. 2008);
- 14) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009r. o szczególnych zasadach

- przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2018r. poz. 1380, z 2020r. poz. 471 i 2380 oraz z 2021r. poz. 11);
- 15) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu wydawanej na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2009r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu;
- 16) decyzji o ustaleniu lokalizacji regionalnej sieci szerokopasmowej – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 7 maja 2010r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2019r. poz. 2410 oraz z 2020r. poz. 471, 875 i 1378), o ile jest to wymagane;
- 17) decyzji o zezwoleniu na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 10 lipca 2008r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. z 2020r. poz. 2018);
- 18) decyzji o pozwoleniu na realizację inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych;
- 18a) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszącej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;
- 19) zezwolenia na budowę obiektu jądrowego oraz zezwolenia na budowę składowiska odpadów promieniotwórczych, wydawanych na podstawie ustawy z dnia 29 listopada 2000r. – Prawo atomowe;
- 20) decyzji o zezwoleniu na założenie lotniska – wydawanej na podstawie ustawy z dnia 3 lipca 2002r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2020r. poz. 1970);
- 21) zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów i zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów wydawanych na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach;
- 22) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych;
- 23) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską;
- 24) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie CPK, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;
- 25) decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w sektorze naftowym wydawanej na podstawie ustawy z dnia 22 lutego 2019r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym;
- 26) decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku wydawanej na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku;
- 27) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego wydawanej na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych;
- 28) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji, o której mowa w ustawie z dnia 11 sierpnia 2021r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie;
- 29) decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowej wydawanej na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowych oraz inwestycji towarzyszących.

1a. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane.

1b. Wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje również przed podjęciem uchwały o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej lub inwestycji towarzyszącej w rozumieniu ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących. Ilekroć przepisy ustawy mają zastosowanie do wszystkich decyzji, o których mowa w ust. 1, mają także odpowiednie zastosowanie do uchwały, o której mowa w zdaniu pierwszym.

2. Wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadku zmiany:

1) decyzji, o których mowa w ust. 1, polegających na:

a) ustaleniu lub zmianie formy lub wielkości zabezpieczenia roszczeń mogących powstać wskutek wykonywania działalności objętej decyzją,

b) zmianie danych wnioskodawcy;

1a) decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18 i 19, polegających na zmianie zatwierdzonego projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno – budowlanego dotyczącej:

a) charakterystycznych parametrów obiektu budowlanego, w szczególności: kubatury, powierzchni zabudowy, wysokości, długości, szerokości i liczby kondygnacji, oraz charakterystycznych parametrów drogi w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego,

b) zapewnienia warunków niezbędnych do korzystania z tego obiektu przez osoby niepełnosprawne,

c) charakterystycznych parametrów drogi w zakresie niewymagającym zmiany granic pasa drogowego

– które nie spowodują zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1b) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 15, lub decyzji, o których mowa w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1c) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 25, oraz decyzji, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 22 lutego 2019r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1d) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 27, oraz decyzji, o której mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

1e) decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 22, oraz decyzji, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, o ile zmiana ta nie powoduje zmian uwarunkowań określonych w wydanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;

2) koncesji lub decyzji, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5, polegających także na:

a) zmniejszeniu powierzchni, w granicach której ma być prowadzona działalność,

b) przeniesieniu koncesji lub decyzji na inny podmiot,

c) zmianie głębokości robót geologicznych związanych z poszukiwaniem lub rozpoznawaniem złoża kopaliny, wykonywanych metodą otworów wiertniczych,

- d) zmianie koncesji lub decyzji, polegającej na zmianie terminu rozpoczęcia działalności lub ograniczeniu prowadzenia działalności objętej koncesją lub decyzją, o ile mieści się ono w zakresie objętym decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach,
- e) zmianie zakresu prac geologicznych, w tym robót geologicznych, lub harmonogramu robót geologicznych, niestanowiących przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko lub przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko,
- f) (uchylony),
- g) zmianie terminu rozpoczęcia prac i robót geologicznych,
- h) zmianie zapisu dotyczącego przekazywania próbek i danych geologicznych,
- i) zmniejszeniu granic obszaru górniczego i terenu górniczego,
- j) (uchylony),
- k) (uchylony),
- l) (uchylony);

3) planu ruchu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4a i 4b.

2a. Wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed uzyskaniem zezwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 21, nie stosuje się, w przypadku gdy:

- 1) zezwolenie dotyczy odzysku polegającego na przygotowaniu do ponownego użycia lub
- 2) jest to drugie lub kolejne zezwolenie dla zrealizowanego przedsięwzięcia nieulegającego zmianie.

2b. W przypadku decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określającej warunki realizacji przedsięwzięcia, przepis ust. 2 pkt 1a stosuje się, jeżeli odstępianie od zatwierdzonego projektu zagospodarowania działki lub terenu lub projektu architektoniczno-budowlanego, o którym mowa w ust. 2 pkt 1a, nie spowoduje zmian uwarunkowań określonych w tej decyzji.

3. Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b.

4. Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o ile strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na który została przeniesiona ta decyzja, otrzymali, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, od organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w pierwszej instancji, stanowisko, że aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1, jeżeli było wydane. Zajęcie stanowiska następuje na wniosek uwzględniający informacje na temat stanu środowiska i możliwości realizacji warunków wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowienia, o którym mowa w art. 90 ust. 1, jeżeli było wydane. Wniosek, o którym mowa w zdaniu drugim, składa się do organu nie wcześniej niż po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

4a. Zajęcie stanowiska następuje w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie.

4b. Złożenie wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, wydawanych dla obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszącej, dla inwestycji w zakresie terminalu, a także dla inwestycji w zakresie morskiej farmy wiatrowej oraz zespołu urządzeń służących do wyprowadzenia mocy z morskiej farmy wiatrowej w rozumieniu odpowiednio art. 3 pkt 3 i 13 ustawy z dnia 17 grudnia 2020r. o promowaniu wytwarzania energii elektrycznej w morskich farmach wiatrowych (Dz. U. z 2022r. poz. 1050 i 2687), może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

5. W okresie, o którym mowa w ust. 3, 4 i 4b, dla danego przedsięwzięcia wydaje się jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Jedną decyzję o środowiskowych

uwarunkowaniach wydaje się także w przypadku, gdy dla danego przedsięwzięcia jest wymagane uzyskanie więcej niż jednej z decyzji, o których mowa w ust. 1, lub gdy wnioskodawca uzyskuje odrębnie decyzje dla poszczególnych etapów realizacji przedsięwzięcia.

5a. Dla obiektu energetyki jądrowej w rozumieniu ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących będącego równocześnie obiektem jądrowym w rozumieniu ustawy z dnia 29 listopada 2000r. – Prawo atomowe wydaje się jedną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach uzyskana przed decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej wydawaną na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących wypełnia wymóg uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed wystąpieniem z wnioskiem o wydanie zezwolenia na budowę obiektu jądrowego przewidziany ustawą z dnia 29 listopada 2000r. – Prawo atomowe.

6. Organ właściwy do wydania decyzji, o których mowa w ust. 1, dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, niezwłocznie po wydaniu decyzji, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji.

6a. Udostępnienie dokumentacji sprawy, o której mowa w ust. 6, następuje zgodnie z przepisami działu II.

7. (uchylony).

8. W przypadku planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, których wyłącznym celem jest:

1) obronność i bezpieczeństwo państwa lub

2) prowadzenie działań ratowniczych i zapewnienie bezpieczeństwa cywilnego w związku z przeciwdziałaniem lub usunięciem bezpośredniego zagrożenia dla ludności

– nie wydaje się decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli jej wydanie miałoby niekorzystny wpływ na te cele.

9. Konieczność realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 8, wymaga zgłoszenia regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska.

10. Do realizacji przedsięwzięcia można przystąpić, jeżeli w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania zgłoszenia regionalny dyrektor ochrony środowiska nie wniósł, w drodze decyzji, sprzeciwu.

11. W przypadku wniesienia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 10, powstaje obowiązek uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 72a. 1. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest obowiązany, za zgodą strony, na rzecz której decyzja została wydana, do przeniesienia tej decyzji na rzecz innego podmiotu, jeżeli przyjmuje on warunki zawarte w tej decyzji.

2. Stronami w postępowaniu o przeniesienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach są podmioty, między którymi ma być dokonane przeniesienie decyzji.

Art. 73. 1. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

1a. Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach składa się w:

1) postaci papierowej albo

2) formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2023r. poz. 57).

2. Dla przedsięwzięcia, dla którego zgodnie z odrębnymi przepisami jest wymagana decyzja o zatwierdzeniu projektu scalenia lub wymiany gruntów, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się z urzędu. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko albo kartę informacyjną przedsięwzięcia sporządza organ właściwy do wydania decyzji.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020r. poz. 346, 568, 695, 1517 i 2320).

4. Formularz wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w formie dokumentu elektronicznego minister właściwy do spraw środowiska udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującej go urzędu.

Art. 74. 1. Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko – raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 – kartę informacyjną przedsięwzięcia;

2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – kartę informacyjną przedsięwzięcia;

3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;

3a) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3;

4) w przypadku przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4 – 5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej, przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, inwestycji w zakresie terminalu, strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 – mapę przedstawiającą dane sytuacyjne i wysokościowe, sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wnioski, oraz obejmującą obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;

5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska – wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie

sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla Inwestycji oraz Inwestycji Towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych i inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie, dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku oraz dla inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowych oraz inwestycji towarzyszących;

5a) (uchylony);

6) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a.

7) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, wykaz działek przewidzianych do prowadzenia prac przygotowawczych polegających na wycince drzew i krzewów, o ile prace takie przewidziane są do realizacji;

8) analizę kosztów i korzyści, o której mowa w art. 10a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2020r. poz. 833, 843, 1086, 1378 i 1565).

1a. Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, nie wymaga się dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6. W razie wątpliwości organ może wezwać inwestora do dołączenia dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, w zakresie niezbędnym do wykazania, że liczba stron postępowania przekracza 10.

1b. (uchylony).

1c. (uchylony).

1d. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, formaty danych załączników do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, kierując się potrzebą poszerzenia dostępu do informacji o środowisku.

2. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

3. Jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3a. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

3b. Prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, organ ustala na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, lub innych dokumentów przedłożonych przez wnoszącego podanie, przy czym domniemywa się, że dane zawarte w tych dokumentach są prawdziwe. Doręczenie dokonane na adres ustalony na podstawie dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, jest skuteczne.

3c. W przypadku gdy w dniu wszczęcia postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, zawiera nieaktualne dane lub w przypadku gdy dane te stały się nieaktualne na skutek śmierci jednej ze stron tego postępowania, nie stosuje się art. 97 § 1 pkt 1 i 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3d. W przypadku gdy po doręczeniu stronie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z wyjątkiem zawiadomienia w trybie określonym w art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, nastąpi:

- 1) zbycie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,
- 2) przeniesienie własności lub prawa użytkowania wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wskutek innego zdarzenia prawnego

– nabywca jest obowiązany, a w przypadku, o którym mowa w pkt 1 – nabywca i zbywca są obowiązani, do niezwłocznego zgłoszenia organowi właściwemu do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach danych nowego właściciela lub użytkownika wieczystego.

3e. Niedokonanie zgłoszenia zgodnie z ust. 3d i prowadzenie postępowania bez udziału nowego właściciela lub użytkownika wieczystego nie stanowi podstawy do wznowienia postępowania administracyjnego.

3f. Nieuregulowany lub nieujawniony stan prawny nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania oraz wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Do zawiadomień o decyzjach i innych czynnościach organu osób, którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości o nieuregulowanym lub nieujawnionym stanie prawnym, stosuje się przepis art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3g. Przez nieuregulowany stan prawny należy rozumieć sytuację, w której:

- 1) dotychczasowy właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono postępowania spadkowego lub nie zostało ono zakończone;
- 2) nieruchomość, dla której ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują do niej prawa rzeczowe.

3h. Przez nieujawniony stan prawny należy rozumieć sytuację, w której rejestry lub ewidencje właściwe dla ustalenia osób, o których mowa w ust. 3a, nie zawierają danych umożliwiających ich ustalenie, w szczególności danych osobowych, w tym adresu, właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.

4. Organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach doręcza ją niezwłocznie organom, których opinia lub uzgodnienie były wymagane przed jej wydaniem.

Art. 74a. 1. Prognozę oddziaływania na środowisko, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 sporządza osoba, o której mowa w ust. 2.

2. Autorem prognozy oddziaływania na środowisko, raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, a w przypadku zespołu autorów – kierującym tym zespołem powinna być osoba, która:

1) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym i nauce, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie na kierunkach związanych z kształceniem w zakresie:

- a) nauk ścisłych z dziedzin nauk chemicznych,
- b) nauk przyrodniczych z dziedzin nauk biologicznych oraz nauk o Ziemi,
- c) nauk technicznych z dziedzin nauk technicznych z dyscyplin: biotechnologia, górnictwo i geologia inżynierska, inżynieria środowiska,
- d) nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych z dziedzin nauk rolniczych, nauk leśnych lub

2) ukończyła, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym i nauce, studia pierwszego stopnia lub drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie, i posiada co najmniej 3 – letnie doświadczenie w pracach w zespołach autorów przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko lub była co najmniej pięciokrotnie członkiem zespołów autorów przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko.

3. Oświadczenia, o których mowa w art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f oraz art. 66 ust. 1 pkt 19a, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

Art. 75. 1. Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest:

1) regionalny dyrektor ochrony środowiska – w przypadku:

a) będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:

- dróg,
- (uchylony),
- napowietrznych linii elektroenergetycznych,
- instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu,
- sztucznych zbiorników wodnych,
- obiektów jądrowych,
- składowisk odpadów promieniotwórczych,

b) przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych ustalonych przez Ministra Obrony Narodowej;

c) przedsięwzięć realizowanych na obszarach morskich,

d) zmiany lasu, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, na użytek rolny,

e) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 lutego 2009r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego,

- f) inwestycji w zakresie terminalu,
- g) inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi,
- h) (uchylona),
- i) przedsięwzięć polegających na realizacji inwestycji w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych;
- j) przedsięwzięć polegających na poszukiwaniu lub rozpoznawaniu złóż kopalin lub na wydobywaniu kopalin ze złóż, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze, prowadzonych na podstawie koncesji,
- k) napowietrznych linii elektroenergetycznych lub stacji elektroenergetycznych będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko albo przedsięwzięciami mogącymi potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w załączniku do ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych,
- l) (uchylona),
- m) przedsięwzięć, o których mowa w pkt 3, dla których wnioskodawcą jest jednostka organizacyjna Lasów Państwowych,
- n) inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,
- o) przedsięwzięć, w odniesieniu do których wniosł sprzeciw, o którym mowa w art. 72 ust. 10,
- p) przedsięwzięć polegających na zmianie lub rozbudowie przedsięwzięć, dla których do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy był regionalny dyrektor ochrony środowiska,
- r) elektrowni wiatrowych,
- s) strategicznej inwestycji w sektorze naftowym,
- t) inwestycji w zakresie linii kolejowych,
- u) inwestycji w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;
- w) dla inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowej oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowych oraz inwestycji towarzyszących;
- 1a) Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska – w przypadku inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej, o którym mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;
- 2) starosta – w przypadku scalania, wymiany lub podziału gruntów;
- 3) dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych – w przypadku zmiany lasu, stanowiącego własność Skarbu Państwa, na użytek rolny;
- 4) wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć.
- 1a. W przypadku gdy wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obejmuje co najmniej dwa przedsięwzięcia realizowane w ramach jednego zamierzenia inwestycyjnego, dla których właściwe rzeczowo są co najmniej dwa organy, w tym regionalny dyrektor ochrony środowiska, organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.
- 2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, właściwość miejscową regionalnego dyrektora ochrony środowiska ustala się w odniesieniu do obszaru morskiego wzdłuż wybrzeża na terenie danego województwa.
- 3. (uchylony).

4. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, wykraczającego poza obszar jednej gminy, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje wójt, burmistrz, prezydent miasta, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, po zasięgnięciu opinii wójta, burmistrza, prezydenta miasta właściwego dla pozostałego terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie.

5. W przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wykraczającego poza obszar jednego województwa, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie, po zasięgnięciu opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska właściwego dla pozostałego terenu, na którym ma być realizowane to przedsięwzięcie.

5a. Do wniosku o wydanie opinii, o której mowa w ust. 4 i 5, załącza się odpowiednio kartę informacyjną przedsięwzięcia lub raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w postaci pisemnej oraz elektronicznej.

5b. Opinię, o której mowa w ust. 4 i 5, wydaje się w drodze postanowienia w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o jej wydanie. Niewydanie opinii w tym terminie uznaje się za brak zastrzeżeń do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepisów art. 106 § 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

6. W przypadku przedsięwzięcia realizowanego w części na terenie zamkniętym, ustalonym przez Ministra Obrony Narodowej, dla całego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.

7. W przypadku przedsięwzięcia realizowanego w części na obszarze morskim dla całego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje regionalny dyrektor ochrony środowiska.

Art. 76. 1. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w sprawach dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2 – 4, lub organy wyższego stopnia w stosunku do tych organów, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się także do spraw dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia wydanych na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska.

3. W przypadku stwierdzenia, że decyzja, o której mowa w art. 72 ust. 1, została wydana bez uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli taka decyzja była wymagana, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wniosek o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

4. W przypadku stwierdzenia, że organ administracji architektoniczno – budowlanej, mimo braku wymaganej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nie wniósł sprzeciwu do zgłoszenia, o którym mowa w:

1) art. 30 ust. 1b ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane – właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska może skierować wniosek o podjęcie przez organ nadzoru budowlanego działań z urzędu, o których mowa w art. 50 ust. 1 tej ustawy;

2) art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane – właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska może skierować wniosek o podjęcie przez organ nadzoru budowlanego działań, o których mowa w art. 71a ust. 1 tej ustawy; w takim przypadku nie ustala się opłaty legalizacyjnej.

5. W przypadku zgłoszeń, o których mowa w art. 96 ust. 1, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska może przedstawić stanowisko, czy przedsięwzięcie może potencjalnie znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000.

6. Ze względu na szczególną wagę lub złożoność sprawy, regionalny dyrektor ochrony środowiska może przekazać do rozpoznania Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska sprawę, w celu rozważenia skierowania wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, albo wniosku, o którym mowa w ust. 3 albo 4. Przekazanie sprawy wymaga uzasadnienia.

7. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska może odmówić przyjęcia sprawy, o której mowa w ust. 1, 3 albo 4, do rozpoznania i zwrócić sprawę do regionalnego dyrektora ochrony środowiska, jeżeli uzna, że nie zachodzą przesłanki, o których mowa w ust. 6. W przypadku przyjęcia sprawy uprawnienie do skierowania wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, albo wniosku, o którym mowa w ust. 3 albo 4, przysługuje Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska.

8. W sprawach, o których mowa w ust. 1, 3 albo 4, właściwemu regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska oraz Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska przysługują prawa strony w postępowaniu administracyjnym lub postępowaniu przed sądem administracyjnym.

Art. 77. 1. Jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji:

1) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i, w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, z dyrektorem urzędu morskiego;

1a) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z ministrem właściwym do spraw środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze parku narodowego – w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar parku narodowego lub w przypadku inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze realizowanych na obszarze parku narodowego;

1b) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w zakresie istnienia rozwiązań alternatywnych realizacji przedsięwzięcia oraz przewidywanych działań mających na celu kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze rezerwatu przyrody – w przypadku inwestycji liniowych celu publicznego w ich części przebiegającej przez obszar rezerwatu przyrody lub w przypadku inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieliniowym charakterze realizowanych na obszarze rezerwatu przyrody;

2) zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1–3, 10–19 i 21–29, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

3) zasięga opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;

4) uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, chyba że – w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

5) zasięga opinii Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej – w przypadku obiektów jądrowych i składowisk odpadów promieniotwórczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 listopada 2000r. – Prawo atomowe

2. Organ występujący o uzgodnienie lub opinię, o których mowa w ust. 1, przedkłada:

- 1) wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
  - 2) raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
  - 3) wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to uzgodnień i opinii dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych oraz stacji radarów meteorologicznych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla Inwestycji oraz Inwestycji Towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych i inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie oraz dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku.
- 2a. Wniosek o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1a, z ministrem właściwym do spraw środowiska wnosi się za pośrednictwem właściwego dyrektora parku narodowego, który załącza do wniosku opinię w sprawie.
  - 2b. Wniosek o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1b, z Generalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska wnosi się za pośrednictwem właściwego regionalnego dyrektora ochrony środowiska, który załącza do wniosku opinię w sprawie.
3. Uzgodnień, o których mowa w ust. 1 pkt 1–1b i 4, dokonuje się w drodze postanowienia.
  4. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 3, regionalny dyrektor ochrony środowiska i organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – dyrektor urzędu morskiego:
    - 1) uzgadnia realizację przedsięwzięcia oraz określa warunki tej realizacji;
    - 2) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, oraz pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o

przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu.

4a. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw środowiska lub Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska uzgadnia realizację przedsięwzięcia oraz określa warunki tej realizacji.

5. W stanowisku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, regionalny dyrektor ochrony środowiska i organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim – dyrektor urzędu morskigo, stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, oraz pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia lub elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, oraz pozwolenia na prace przygotowawcze, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;

2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;

3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.

5a. Organ właściwy w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, odmawia uzgodnienia realizacji przedsięwzięcia, jeżeli przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 i art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne.

6. W terminie 30 dni od dnia otrzymania dokumentów, o których mowa w ust. 2, dokonuje się uzgodnień oraz wydaje się opinie, o których mowa w ust. 1. Przepisy art. 35 § 5 i art. 36 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio.

7. Do uzgodnień i opinii, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 106 § 3, 5 i 6 Kodeksu postępowania administracyjnego.

8. (uchylony).

9. W przypadku gdy uzgodnienia organów, o których mowa w ust. 1, są ze sobą sprzeczne, organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rozstrzyga te sprzeczności w terminie 14 dni od dnia otrzymania uzgodnień, po uprzednim porozumieniu z organami, których uzgodnienia były ze sobą sprzeczne, i uwzględnia to rozstrzygnięcie w decyzji kończącej postępowanie, wydanej w terminie 30 dni od dnia otrzymania uzgodnienia organów. Do porozumienia nie stosuje się przepisu art. 106 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 78. 1. Organem Państwowej Inspekcji Sanitarnej właściwym do wydawania opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, art. 70 ust. 1 pkt 2, art. 77 ust. 1 pkt 2 i art. 90 ust. 2 pkt 2, jest:

1) państwowy wojewódzki inspektor sanitarny – w odniesieniu do:

a) będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:

– dróg,

– (uchylony),

– napowietrznych linii elektroenergetycznych,

– instalacji do przesyłu ropy naftowej, produktów naftowych, substancji chemicznych lub gazu,

– sztucznych zbiorników wodnych,

b) pozostałych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w zakresie zadań określonych dla niego w ustawie z dnia 14 marca 1985r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej,

c) inwestycji w zakresie terminalu,

d) strategicznej inwestycji w sektorze naftowym;

e) inwestycji w zakresie linii kolejowych,

f) inwestycji w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym,

g) inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowych oraz inwestycji towarzyszących;

2) państwowy powiatowy inspektor sanitarny lub państwowy graniczny inspektor sanitarny – w odniesieniu do pozostałych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, w zakresie zadań określonych dla tych organów w ustawie z dnia 14 marca 1985r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

2. Organem właściwym w sprawach, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do przedsięwzięć na terenach jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej jest właściwy organ Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.

3. (uchylony).

4. Niewydanie przez właściwe organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2, art. 70 ust. 1 pkt 2, art. 77 ust. 1 pkt 2 i art. 90 ust. 2 pkt 2, odpowiednio w terminie, o którym mowa w art. 64 ust. 4, art. 70 ust. 3, art. 77 ust. 6 i art. 90 ust. 6, traktuje się jako brak zastrzeżeń.

Art. 79. 1. Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

2. Organ prowadzący postępowanie może, w drodze postanowienia, wyłączyć stosowanie przepisów działu III i VI w odniesieniu do przedsięwzięć realizowanych na terenach zamkniętych, jeżeli zastosowanie tych przepisów mogłoby mieć niekorzystny wpływ na cele obronności i bezpieczeństwa państwa.

Art. 80. 1. Jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1;

2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;

3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;

4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

2. Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Nie dotyczy to decyzji o środowiskowych

uwarunkowaniach wydawanej dla drogi publicznej, dla linii kolejowej, dla publicznych urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę, dla publicznych urządzeń służących do przesyłania i odprowadzania ścieków, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla inwestycji realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych, dla inwestycji w zakresie budowy obiektów energetyki jądrowej lub inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, dla inwestycji w zakresie infrastruktury dostępowej realizowanych na podstawie ustawy z dnia 24 lutego 2017r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską, dla Inwestycji oraz Inwestycji Towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym, dla inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących realizowanych na podstawie ustawy z dnia 5 lipca 2018r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących, dla strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, dla inwestycji w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku realizowanych na podstawie ustawy z dnia 19 lipca 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy Muzeum Westerplatte i Wojny 1939 – Oddziału Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku, dla inwestycji w zakresie budowy portu zewnętrznego realizowanych na podstawie ustawy z dnia 9 sierpnia 2019r. o inwestycjach w zakresie budowy portów zewnętrznych, inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie realizowanych na podstawie ustawy z dnia 11 sierpnia 2021r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie odbudowy Pałacu Saskiego, Pałacu Bruhla oraz kamienic przy ulicy Królewskiej w Warszawie, dla przedsięwzięć realizowanych na podstawie ustawy z dnia 2 grudnia 2021r. o wsparciu przygotowania III Igrzysk Europejskich w 2023 roku oraz dla inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 14 kwietnia 2023r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie elektrowni szczytowo – pompowych oraz inwestycji towarzyszących.

3. W przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011r. – Prawo geologiczne i górnicze, innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach.

Art. 81. 1. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji, spośród wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, wariant dopuszczony do realizacji. W przypadku braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantach, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, oraz w przypadku braku zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariantu dopuszczonego do realizacji, organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia.

2. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody.

3. Jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017r. – Prawo wodne, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy.

Art. 82. 1. W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ:

1) określa:

a) rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia; w przypadku inwestycji w zakresie terminalu oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym, miejsce realizacji przedsięwzięcia określa się za pomocą mapy w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych, z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, stanowiącej załącznik do decyzji,

b) istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich,

c) wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1, w szczególności w projekcie zagospodarowania działki lub terenu lub projekcie architektoniczno – budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14, 18, 23, 26 i 27,

d) wymogi w zakresie przeciwdziałania skutkom awarii przemysłowych, w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska,

e) wymogi w zakresie ograniczania transgranicznego oddziaływania na środowisko w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których przeprowadzono postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko,

f) gotowość instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW;

2) w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba:

a) wykonania kompensacji przyrodniczej – stwierdza konieczność wykonania tej kompensacji,

b) unikania, zapobiegania, ograniczania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – nakłada obowiązek tych działań,

c) monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – nakłada obowiązek monitorowania, określając jego zakres, termin i obowiązki co do przedłożenia informacji o jego wynikach regionalnemu dyrektorowi ochrony środowiska, organowi wydającemu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach oraz, gdy jest to uzasadnione, wskazuje inne organy, którym należy przedłożyć wyniki, spośród następujących:

– wójt, burmistrz lub prezydent miasta,

– starosta,

– marszałek województwa,

– wojewódzki inspektor ochrony środowiska;

3) w przypadku, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska, stwierdza konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania;

4) przedstawia stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72

ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, z zastrzeżeniem pkt 4a i 4b; nie dotyczy to inwestycji w zakresie terminalu;

4a) nakłada obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na budowę dla inwestycji w zakresie budowy obiektu energetyki jądrowej lub inwestycji jej towarzyszącej, o których mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących;

4b) może nałożyć obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania pozwolenia na prace przygotowawcze, o którym mowa w:

a) ustawie z dnia 29 czerwca 2011r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących,

b) ustawie z dnia 10 maja 2018r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym;

5) może nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić;

6) w przypadku stwierdzenia konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania – nakłada obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy, którym także należy ją przedstawić.

1a. W przypadku nałożenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b, ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przeprowadza Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska. Przepisy działu V rozdziału 4 stosuje się odpowiednio.

1b. Właściwy organ wskazuje inne organy, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, spośród następujących:

1) regionalny dyrektor ochrony środowiska;

2) organ właściwy do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 6;

3) wójt, burmistrz lub prezydent miasta;

4) starosta;

5) marszałek województwa;

6) wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

1c. Jeżeli z wyników analizy porealizacyjnej lub monitoringu wynika konieczność podjęcia działań w celu dostosowania przedsięwzięcia do wymagań ochrony środowiska, wszczyna się postępowanie, o którym mowa w art. 362 lub art. 363 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska. Postępowanie wszczyna się również na wniosek organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, lub regionalnego dyrektora ochrony środowiska.

2. W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ stwierdza konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwoleń, o których mowa w ust. 1 pkt 4b, biorąc pod uwagę w szczególności następujące okoliczności:

1) posiadane na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dane na temat przedsięwzięcia nie pozwalają wystarczająco ocenić jego oddziaływania na środowisko lub wymagają uszczegółowienia w ramach decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18, oraz pozwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4b;

2) ze względu na rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz jego powiązania z innymi przedsięwzięciami istnieje możliwość kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;

3) istnieje możliwość oddziaływania przedsięwzięcia na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk

przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000 oraz pozostałe formy ochrony przyrody.

2a. W stanowisku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, właściwy organ może określić zakres, w jakim ponowna ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinna zostać przeprowadzona.

3. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 82a. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydana przed uzyskaniem decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10, w której wskazano działki konieczne do przeprowadzenia prac przygotowawczych, stanowi podstawę do wykonania prac polegających na wycince drzew i krzewów, przeprowadzenia badań archeologicznych lub geologicznych, a także przeprowadzenia kompensacji przyrodniczej na nieruchomościach stanowiących własność Skarbu Państwa, zarządzanych przez Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe zgodnie z ustawą z dnia 28 września 1991r. o lasach. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach uprawnia do nieodpłatnego wejścia na teren, na którym jest przewidywana realizacja inwestycji, celem wykonania tych prac.

Art. 83. 1. W analizie porealizacyjnej, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 5, dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia.

2. Jeżeli z analizy porealizacyjnej wynika, że dla przedsięwzięcia konieczne jest ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, do analizy powinna być załączona poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej z zaznaczonym przebiegiem granic obszaru, na którym jest konieczne utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania.

Art. 84. 1. W przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a.

1a. W decyzji, o której mowa w ust. 1, właściwy organ może określić warunki lub wymagania, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożyć obowiązek działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

2. Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Art. 85. 1. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

2. Uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,

b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

– ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,

– uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1,

– wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,

c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

2) w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

3. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Art. 86. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy:

- 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji;
- 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1;
- 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

Art. 86a. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekazuje ostateczne decyzje, o których mowa w art. 71 ust. 1, wraz z kopią załączników organowi ochrony środowiska, o którym mowa w art. 378 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 86b. W przypadku gdy strona złożyła odwołanie od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a organ, który wydał decyzję, uzna, że odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie, stosuje się przepis art. 132 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że zgodę na uchylenie lub zmianę decyzji zgodnie z żądaniem odwołania wyraża jedynie podmiot planujący realizację przedsięwzięcia.

Art. 86c. Wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Art. 86d. 1. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia:

- 1) zawiesza postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach,
- 2) umarza postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – jeżeli nie zagraża to interesowi społecznemu.

2. Jeżeli w okresie trzech lat od daty zawieszenia postępowania podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia nie zwróci się o podjęcie postępowania, żądanie wszczęcia postępowania uważa się za wycofane.

3. Przepisów art. 98 i art. 105 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

(...)

Art. 87. Przepisy niniejszego działu oraz działu VI stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepis art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem, że zgodę wyraża wyłącznie strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na którego została przeniesiona decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach.

(...)"

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r.

poz. 1839).

Planowane przedsięwzięcie pod nazwą: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8”, w świetle zapisów ww. rozporządzenia zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 41, to jest instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych.

Z przytoczonych powyżej przepisów prawnych wynika, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

Kolegium wskazuje, że przeprowadziło badanie wstępne ww. odwołania P. Z. W., przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą A z siedzibą w P. w gminie P., reprezentowanego przez pełnomocnika P. T. P., zawartego w piśmie z dnia 2 lutego 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Bytomia z 19 stycznia 2022r., znak ZSE.6220.12.2021”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 19 stycznia 2022r., i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne.

Kolegium wskazuje również, że ww. odwołanie zostało złożone w prawem przewidzianym terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów. W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4. Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków

komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wypływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygnięcia tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Glosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji leżała niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczyca, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania P. Z. W., przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: A z siedzibą w P. w gminie P., reprezentowanego przez pełnomocnika P. T. P., zawartego w piśmie z dnia 2 lutego 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Bytomia z 19 stycznia 2022r., znak ZSE.6220.12.2021”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 19 stycznia 2022r., o treści sentencji: „orzekam odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na „Budowie dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8”.”, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że raz jeszcze

przeprowadziło postępowanie, w zakresie w jakim postępowanie to przeprowadził organ pierwszej instancji.

Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że zaskarżona i wyżej opisana decyzja organu pierwszej instancji Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 19 stycznia 2022r. zawiera wady i nie może się ostać w obrocie prawnym. Została bowiem wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W związku z powyższym Kolegium postanowiło uchylić zaskarżoną i wyżej opisaną decyzję organu pierwszej instancji Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 19 stycznia 2022r., w całości i przekazać ww. sprawę organowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia, ponieważ zachodzą przesłanki wskazane w art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego, w świetle którego organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Wyżej opisana decyzja kasacyjna może bowiem zostać wydana wyłącznie w przypadku łącznego wystąpienia ww. dwóch przesłanek z art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego. Ustawodawca nie przewidział innych okoliczności pozwalających na wydanie takiej decyzji kasacyjnej, przy czym zakres czynności jakie w ramach postępowania odwoławczego może przeprowadzić organ odwoławczy określa przepis art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie bowiem z art. 136 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję.

W świetle § 2 tego artykułu, jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Jeżeli przyczyni się to do przyspieszenia postępowania, organ odwoławczy może zlecić przeprowadzenie określonych czynności postępowania wyjaśniającego organowi, który wydał decyzję.

W myśl § 3 ww. artykułu przepis § 2 stosuje się także w przypadku, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

W myśl postanowień § 4 tego artykułu przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ odwoławczy nie może co do zasady prowadzić postępowania dowodowego zastępującego postępowanie dowodowe, które winien był przeprowadzić organ pierwszej instancji. W sytuacji, gdy organ pierwszej instancji orzekł pomimo tego, że nie dysponował niezbędnymi dowodami i dowodów tych nie przeprowadził, to w istocie nie nastąpiło rozpoznanie sprawy w rozumieniu merytorycznym w pierwszej instancji. Takiej wadliwości postępowania organ odwoławczy nie może konwalidować, poza przypadkami wskazanymi w art. 136 § 1 – 3 kodeksu postępowania administracyjnego, ponieważ naruszyłyby zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego wyrażoną w art. 15 kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z

którym postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne. Nadto w świetle art. 136 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego przepisów § 2 i 3 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

Kolegium wskazuje, że przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania dowodowego w szerszym zakresie niż dozwala art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego i zastąpienie w ten sposób organu pierwszej instancji w prowadzeniu postępowania wyjaśniającego pozbawiłoby stronę prawa do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania sprawy administracyjnej. Kolegium stwierdziło, że w okolicznościach przedmiotowej sprawy konieczne jest przeprowadzenie postępowania dowodowego w znacznym zakresie, a okoliczności wymagające wyjaśnienia mają kluczowe znaczenie dla jej rozstrzygnięcia. Nie może to nastąpić w uzupełniającym postępowaniu dowodowym, o którym mowa w zacytowanym powyżej art. 136 kodeksu postępowania administracyjnego. W dalszej części uzasadnienia zostaną wskazane naruszenia, których dopuścił się organ pierwszej instancji oraz zakres sprawy konieczny do wyjaśnienia ze względu na jego istotny wpływ na rozstrzygnięcie.

Kolegium wskazuje, że postępowanie administracyjne jest zorganizowanym procesem stosowania prawa, które obejmuje następujące etapy:

1. ustalenie stanu faktycznego sprawy w wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego,
2. wybór przepisu prawnego znajdującego zastosowanie w sprawie,
3. dokonanie interpretacji tego przepisu,
4. subsumcję faktów uznanych za udowodnione pod wybraną normę prawną,
5. ustalenie wiążących konsekwencji prawnych – wydanie rozstrzygnięcia.

Wszystkie opisane wyżej etapy procesu stosowania prawa winny być przeprowadzone z poszanowaniem obowiązujących i znajdujących zastosowanie w sprawie przepisów prawnych; zarówno przepisów prawa materialnego, jak i przepisów proceduralnych. Zgodnie z art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast stosownie do art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Zasada prawdy obiektywnej zawarta w art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego i rozwinięta w innych przepisach kodeksu postępowania administracyjnego, w tym w przepisie art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, ma fundamentalne znaczenie dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, które pozwoli dokonać subsumcji faktów uznanych za udowodnione pod stosowną normę prawną, a następnie doprowadzi do ustalenia konsekwencji prawnych tych faktów. Obowiązek wyczerpującego i rzetelnego zebrania materiału dowodowego związany jest z sytuacją procesową organu administracji publicznej, który jest „gospodarzem” postępowania i posiada duże uprawnienia w zakresie ukształtowania tego postępowania. W szczególności organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Natomiast obowiązek wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Wykonanie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza zatem, że zaskarżoną decyzją Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 19 stycznia 2022r. organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz art. 39 ust. 1, ust. 2 i ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym, po rozpatrzeniu wniosku P. Z. W., przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: A z siedzibą w P. w gminie P., reprezentowanego przez pełnomocnika P. T. P., z dnia 8 września 2021r. w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8”, uzupełnionego następnie pismem z dnia 6 października 2021r., oraz po zapoznaniu się z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru Karbia w Bytomiu, przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Bytomiu Nr IX/129/15 z dnia 27 maja 2015r. odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na „Budowie dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8”.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji opisał przebieg postępowania oraz przedstawił motywy swojego rozstrzygnięcia. Wskazał m. in., że: „(...) Zgodnie z art. 104 ustawy kodeks postępowania administracyjnego (...) Z kolei, właściwość Prezydenta Miasta Bytomia do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wynika z art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś. W dniu 9 września 2021r. P. T. P., prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą B (...), będący pełnomocnikiem podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia (inwestora) – A (...), wystąpił z wnioskiem do organu właściwego w sprawie (ustalonego na podstawie właściwości miejscowej, zgodnie art. 21 § 1 pkt 1 kodeks postępowania administracyjnego) o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, planowanego do realizacji na działce o numerze ewidencyjnym 651/8 w Bytomiu. Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dołączono: raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, wymagany w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, wraz z jego zapisem w wersji elektronicznej, pełnomocnictwo wraz z dowodem wniesienia opłaty skarbowej za udzielenie pełnomocnictwa, dowód wniesienia opłaty skarbowej za wydanie decyzji oraz oświadczenie inwestora dotyczące zależności podmiotu od JST. Raport o oddziaływaniu na środowisko zawierał również, jako załączniki, poświadczoną przez właściwy Organ kopię mapy ewidencyjnej, mapę z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z wyznaczoną odległością (100,0 m) od granic terenu, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, przygotowaną na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej (w skali niezapewniającej czytelności danych), wypisy z rejestru gruntów w wersji elektronicznej, mapę poglądową lokalizacji przedsięwzięcia na tle gminy, schemat lokalizacji obiektów i planowanego zagospodarowania terenu, schemat technologiczny instalacji z bilansem masowym, mapę lokalizacji drzew przeznaczonych do wycinki, ocenę zgodności instalacji z wymogami BAT. Zgodnie z art. 73 ust. 1 ustawy ooś, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach trafił do Urzędu Miasta Bytomia w dniu 9 września 2021r. Ze względu na braki formalne wniosku, organ w dniu 22 września 2021r. wezwał pełnomocnika do uzupełnienia wniosku, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, w następującym zakresie:

1. Przedłożenia mapy, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej

- czytelność przedstawionych danych, z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością (100,0 m), o której mowa w ust. 3a pkt 1 (na podstawie art. 74 ust. 1 pkt 3a ustawy ooś);
2. Przedłożenia oświadczenia Wnioskodawcy/Inwestora w sprawie współfinansowania inwestycji lub jego braku, celem jego przekazania do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach wraz z wnioskiem o wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś);
  3. Przedłożenia podpisanej przez autora strony tytułowej raportu (zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 19 ustawy ooś);
  4. Przedłożenia podpisanego przez autora raportu oświadczenia o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiącego załącznik do raportu (zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 19a ustawy ooś).

Uzupełnienie wpłynęło w wymaganym terminie. Następnie organ wszczął postępowanie w dniu 21 października 2021r. W toku postępowania wyjaśniającego organ ustalił, iż teren, na którym przewiduje się realizację przedsięwzięcia, to jest północna część działki o numerze ewidencyjnym 651/8, ujęty jest w granicach obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (zwanego dalej mpzp) części obszaru Karbia w Bytomiu, przyjętego uchwałą Nr IX/129/15 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 27 maja 2015r. (tekst jedn.: Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 11 kwietnia 2018r., poz. 2590). Zgodnie z ww. mpzp przedmiotowe przedsięwzięcie planowane jest do realizacji na terenach oznaczonych symbolami 06PU – tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej (w większej części) oraz OIKDL – tereny dróg publicznych klasy L (w niewielkiej, południowo – zachodniej części). Ponadto przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie – to jest obszar znajdujący się w odległości 100,0 m od granic terenu, na którym planowana jest realizacja przedsięwzięcia, obejmujący działki lub ich części o nr ew.: 246/8; 276/5; 277/5; 394/6; 473/5; 474/5; 481/5; 594/8; 614/8; 648/8; 649/8; 650/8; 653/8; 654/8, znajduje się na terenach oznaczonych symbolami 06PU, 07PU, 09PU – tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej, 01KDL, 03KDL – tereny dróg publicznych klasy L, oraz 02Z – tereny zieleni. Zgodnie z zapisami § 7 ust. 6 pkt. 3, 4, 5, 6 ww. mpzp, w zakresie postępowania z odpadami ustalono:

- 3) zakaz lokalizowania składowisk odpadów na całym obszarze objętym planem;
- 4) poza terenami oznaczonymi symbolami: 01U, 01P, 01PU, 02PU, 06PU, 07PU, OSPU, 09PU, ustala się zakaz lokalizowania działalności gospodarczej z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów wytworzonych poza terenem, w tym pojazdów wycofanych z eksploatacji i odpadów metali, z zastrzeżeniem pkt. 5;
- 5) na terenach oznaczonych symbolami 01U, 01P, 01PU oraz 02PU, dopuszcza się działalność gospodarczą z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów z wyłączeniem odpadów niebezpiecznych;
- 6) dopuszczenie magazynowania odpadów dla przedsiębiorców będących ich wytwórcami, na terenie do którego posiadają tytuł prawny, wyłącznie w budynkach lub zadaszonych wiatach.

Natomiast zgodnie z ustaleniami § 37 ust. 1 ww. mpzp, dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami od O 1 PU do 09PU ustala się przeznaczenie:

- 1) podstawowe:
  - a) obiekty produkcyjne,
  - b) składy i magazyny,
  - c) usługi uciążliwe, z zastrzeżeniem pkt 3,
  - d) parkingi i garaże;
- 2) uzupełniające – usługi nieuciążliwe.

Wymienione wyżej zapisy z mpzp wskazują, iż przetwarzanie odpadów na części analizowanego obszaru, oznaczonej symbolami 06PU, 07PU i 09PU jest dopuszczalne jedynie w sytuacji, gdy odpady te (rozumiane jako „surowce wtórne”) służyłyby działalności zgodnej z przeznaczeniem tegoż terenu, to jest produkcyjnej lub produkcyjno – usługowej prowadzonej na tym terenie. We wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach pełnomocnik inwestora zakwalifikował rodzaj planowanego przedsięwzięcia zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 41 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (...) do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko jako „instalacje do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach (...) odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych”. Ponadto w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, stanowiącym załącznik do ww. wniosku, określono planowaną działalność jako polegającą na przetwarzaniu (remediacja ex situ) odpadów niebezpiecznych, zanieczyszczonych związkami ropopochodnymi. W powyższym raporcie zakwalifikowano również przedmiotowe przedsięwzięcie zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (...) jako:

- ust. 5 pkt 1 lit. k: „Instalacje w gospodarce odpadami do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych o zdolności przetwarzania ponad 10 ton na dobę z wykorzystaniem retencji powierzchniowej”;
- ust. 5 pkt 5: „Instalacje w gospodarce odpadami do magazynowania odpadów niebezpiecznych, w oczekiwaniu na działania, o których mowa w pkt 1, 2 lit. b oraz w pkt 4 i 6, o całkowitej pojemności ponad 50 ton, z wyłączeniem wstępnego magazynowania odpadów przez ich wytwórcę w miejscu ich wytworzenia”.

W związku z powyższym, po przeanalizowaniu zapisów obowiązującego mpzp oraz charakterystyki planowanej inwestycji, tut. organ stwierdził, iż przedsięwzięcie polegające na budowie dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną jest niezgodne z ustaleniami obowiązującego mpzp. Po stwierdzeniu niezgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia organ odstąpił od wystąpienia z wnioskiem do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, Państwowej Powiatowej Inspekcji Sanitarnej oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, o wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby – co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Odstąpienie od powyższego wynikało z art. 80 ust. 2 ustawy o oś, który mówi o tym, iż właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. W niniejszej sprawie, w związku z niezgodnością z ustaleniami obowiązującego mpzp, nie ma możliwości wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia. W niniejszej sprawie, zgodnie z art. 10 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego, Organ zapewnił stronom czynny udział na każdym etapie prowadzonego postępowania. O czynnościach organu strony były informowane na podstawie odrębnego zawiadomienia. (...) Organ zawiadomił strony o możliwości zapoznania się z materiałami sprawy oraz o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia. W czasie postępowania, po wysłaniu zawiadomienia o zebranych dowodach, do organu zgłosił się pełnomocnik inwestora (...) Zapoznał się on z całością akt sprawy. Pismem z dnia 6 grudnia 2021r. pełnomocnik złożył do tut. organu stanowisko odnoszące się do stwierdzonej przez organ

niezgodności z mpzp. Pełnomocnik zwrócił uwagę, iż stanowisko organu nie znajduje potwierdzenia w zapisach planu, argumentując powyższe brakiem zakazu lokalizowania działalności gospodarczej z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów wytworzonych poza terenem, w tym pojazdów wycofanych z eksploatacji. Zdaniem pełnomocnika dopuszczone jest więc przetwarzanie odpadów, w tym niebezpiecznych. Pełnomocnik podniósł również fakt, iż podstawowe przeznaczenie terenu oznaczonego symbolem 06PU ustalono m.in. dla usług uciążliwych (a więc również przetwarzania odpadów niebezpiecznych), z wyłączeniem lokalizowania stacji paliw, nadmienając, iż usługi uciążliwe wymienione są jako osobna działalność (§ 37 ust. 1 pkt 1 lit. c mpzp), a nie jako element działalności produkcyjnych lub produkcyjno – usługowych, które wskazano w osobnych punktach (§ 37 ust. 1 pkt 1 lit. a oraz lit. b). W powyższym piśmie zaznaczono również, iż brak jest w zapisach mpzp informacji o zasadach postępowania z odpadami rozumianymi jako „surowce wtórne”. W podsumowaniu pełnomocnik wyraził stanowisko, iż nie zidentyfikowano zapisów mpzp, na podstawie których przetwarzanie odpadów niebezpiecznych wytworzonych poza terenem planowanej inwestycji nie byłoby dopuszczalne. Ponadto, powołując się na art. 77 kodeksu postępowania administracyjnego, pełnomocnik wniósł o ustosunkowanie się organu do przedstawionych uwag oraz o ponowną ocenę zgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami mpzp. Następnie tut. organ ponownie przeanalizował zebrane informacje oraz obowiązujący mpzp, odnosząc się tym samym do stanowiska przedstawionego przez pełnomocnika. Zgodnie z przytoczonymi wcześniej zapisami, to jest § 7 ust. 6 pkt 3, 4, 5, 6 obowiązującego mpzp, na analizowanym terenie (część działki o numerze ewidencyjnym 651/8), oznaczonym w planie symbolem 06PU – tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej, istotnie nie zakazuje się (ale równocześnie także nie dopuszcza – vide pkt 5) działalności z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów wytworzonych poza ww. terenem. Jednakże powyższe zapisy nie określają przeznaczenia podstawowego tego terenu w planie, a jedynie regulują postępowanie z odpadami w przypadku, gdy działalność taka mieści się w ramach przeznaczenia terenu, określonego w ustaleniach szczegółowych dla poszczególnych terenów planu (w tym przypadku, w § 37 ust. 1). W przeciwnym przypadku oznaczałoby to, iż przywołane zapisy w zakresie postępowania z odpadami w praktyce pozwalałyby na wprowadzenie nowej funkcji dla analizowanego terenu – co jest rolą ustaleń szczegółowych. Co więcej, taka interpretacja pozwalałaby, w określonych przypadkach, na wprowadzenie funkcji sprzecznych z podstawowym przeznaczeniem danego terenu, określonym w planie. Dlatego też, w sytuacji niezgodności wnioskowanego przedsięwzięcia z przeznaczeniem terenu, określonym w zapisach szczegółowych planu, powyższe przepisy dotyczące postępowania z odpadami nie mają zastosowania. Ponadto należy zaznaczyć, iż wszelkie ustalenia planu (mpzp) odnoszące się do kwestii dopuszczalności działań związanych z odpadami nie mogą być rozpatrywane w oderwaniu od pozostałych ustaleń tegoż planu, a w szczególności przeznaczeń danego terenu – gdyż nie przesądzają one samodzielnie o zgodności wnioskowanego przedsięwzięcia z planem. Aby dane przedsięwzięcie określić jako zgodne z mpzp, musi być ono zgodne z jego wszystkimi (a nie jedynie wybranymi) ustaleniami. Organ odniósł się również do przywołanej w piśmie Pełnomocnika definicji „usług uciążliwych”. Owa definicja zawarta jest w § 4 ust. 25 tekstu planu: „Ilekcóż w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o usługach uciążliwych należy przez to rozumieć usługi związane z budownictwem, transportem, magazynowaniem, handlem hurtowym, obsługą i naprawą pojazdów mechanicznych i motocykli, stacje paliw, usługi komunalne oraz rzemiosło lub usługi niezaliczane do usług nieuciążliwych w rozumieniu pkt 24 (to jest należy przez to rozumieć usługi niezaliczone do usług: hotelarskich, o których mowa w pkt 23, uciążliwych, o których mowa w pkt 25 oraz usług użyteczności publicznej, o których mowa w pkt 26, niepowodujące przekroczenia standardów jakości środowiska lub standardów emisyjnych poza terenem, do

którego właściciel posiada tytuł prawny).” Opierając się na powyższej definicji brak jest podstaw do stwierdzenia, iż działalność z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów zalicza się do usług uciążliwych. Dodatkowo organ wyjaśnił, iż przywołane w piśmie Pełnomocnika pojęcie „odpadów jako surowców wtórnych”, wyrażone w pierwotnej analizie zgodności planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami mpzp, miało na celu zobrazowanie przypadku, w którym wnioskowana działalność mogłaby stanowić element (składową) funkcji produkcyjno – usługowej terenu. Natomiast w analizowanym przypadku brak jest takiej zależności – tzn. działalność z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów stanowić ma odrębne, niezależne przedsięwzięcie, które nie mieści się w katalogu przeznaczeń terenu 06PU, określonym w szczegółowych zapisach planu miejscowego. W związku z powyższym organ podtrzymał opinię, iż przedsięwzięcie polegające na budowie dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną w Bytomiu, na działce Nr 651/8, jest niezgodne z ustaleniami obowiązującego dla tego terenu planu miejscowego. Mając na uwadze art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego tut. organ ponownie zawiadomił strony o możliwości zapoznania się z materiałami sprawy oraz o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni, licząc od dnia otrzymania zawiadomienia. W podanym terminie zgłosił się do organu pełnomocnik inwestora (...) Zapoznał się on z całością akt sprawy, nie wnosząc uwag. (...) W oparciu o zebrane dowody i materiały w postaci wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wraz z załącznikami, oraz zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a także w związku z przytoczonym powyżej wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego, Organ ma obowiązek wydać decyzję odmowną. W świetle powyższych faktów, orzeczono jak w sentencji. (...)”

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania P. Z. W., przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: A z siedzibą w P. w gminie P., reprezentowanego przez pełnomocnika P. T. P., zawartego w piśmie z dnia 2 lutego 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Bytomia z 19 stycznia 2022r., znak ZSE.6220.12.2021”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 19 stycznia 2022r., o treści sentencji: „orzekam odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na „Budowie dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8”.” Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w pierwszej kolejności wskazuje, że z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że stroną w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją jest Skarb Państwa, a organem reprezentującym Skarb Państwa w sprawach gospodarowania nieruchomościami jest Prezydent Miasta Bytomia, oraz Gmina Bytom, której organem wykonawczym jest również Prezydent Miasta Bytomia.

Z treści zaskarżonej decyzji oraz z akt sprawy wynika natomiast, że organ pierwszej instancji w toku postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją nie rozważył i nie zbadał czy w sprawie zachodzą przesłanki wyłączenia organu, gdyż stroną w postępowaniu zakończonym wyżej opisaną i zaskarżoną decyzją jest m. in. Skarb Państwa reprezentowany przez Prezydenta Miasta Bytomia oraz Gmina Bytom, której organem wykonawczym jest również Prezydent Miasta Bytomia – równocześnie organ pierwszej instancji.

Kolegium zauważa, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gliwicach w wyroku z dnia 9 września 2014r., sygn. akt: II SA/Gl 457/14, wskazał m. in. że: „(...) W pierwszej kolejności w całej rozciągłości podzielić należy przekonanie Kolegium, że z uwagi na okoliczności faktyczne i prawne sprawy organ pierwszej instancji winien był obligatoryjnie rozważyć i w razie potrzeby zastosować stosowną procedurę prawną, czy w sprawie nie zachodzą przesłanki wyłączenia organu. Wskazać w tym miejscu należy, iż stronami w postępowaniu zakończonym zaskarżoną decyzją były m. in. Skarb Państwa oraz Gmina P. jako właściciele działek położonych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia. W efekcie

w postępowaniu pierwszoinstancyjnym Prezydent Miasta P. występował jednocześnie w trzech rolach: jako reprezentant Gminy, w sposób oczywisty zainteresowanej rozstrzygnięciem sprawy albowiem planowana inwestycja oddziaływać ma m. in. na nieruchomości stanowiące własność Gminy, jako reprezentant Skarbu Państwa, którego nieruchomości także znajdują się w obszarze oddziaływania inwestycji, również zatem zainteresowanego rozstrzygnięciem i jako rozpoznający wniosek W. S. organ pierwszej instancji. Przypomnieć zatem należy, iż w celu zagwarantowania bezstronności organu art. 24 i 25 kodeksu postępowania administracyjnego przewidują sytuacje, w których pracownik organu administracji publicznej bądź organ podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie. W sytuacji zatem gdy obiektywizm organu może rodzić wątpliwości z uwagi na jego zaangażowanie w sprawę w charakterze reprezentanta stron o często odmiennych interesach niż wnioskodawca, rozważenie przesłanek determinujących wyłączenie było obowiązkiem organu. Uzasadnione wątpliwości co do właściwości organu wydającego w niniejszej sprawie decyzję pierwszoinstancyjną niewątpliwie uprawniały Kolegium do uchylecia decyzji pierwszoinstancyjnej. (...).” (Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W tym miejscu Kolegium wskazuje, że w świetle postanowień art. 24 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego pracownik organu administracji publicznej podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawie:

- 1) w której jest stroną albo pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jego prawa lub obowiązki,
- 2) swego małżonka oraz krewnych i powinowatych do drugiego stopnia,
- 3) osoby związanej z nim z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli,
- 4) w której był świadkiem lub biegłym albo był lub jest przedstawicielem jednej ze stron, albo w której przedstawicielem strony jest jedna z osób wymienionych w pkt 2 i 3,
- 5) w której brał udział w wydaniu zaskarżonej decyzji,
- 6) z powodu której wszczęto przeciw niemu dochodzenie służbowe, postępowanie dyscyplinarne lub karne,
- 7) w której jedną ze stron jest osoba pozostająca wobec niego w stosunku nadrzędności służbowej.

Bezsprzecznie w przedmiotowej sprawie Prezydent Miasta Bytomia jest organem, który w przedmiotowej sprawie orzekał w pierwszej instancji. Jest on również organem wykonawczym i reprezentantem dwóch stron tego postępowania – Skarbu Państwa i Gminy Bytom – i działa w ich imieniu, w tym składa prawem przewidziane oświadczenia. Zatem w świetle art. 24 § 1 pkt 4 kodeksu postępowania administracyjnego, jako podmiot reprezentujący stronę postępowania podlega on wyłączeniu z przedmiotowego postępowania dotyczącego wydania inwestorowi decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na „Budowie dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8”. Wyłączenie to następuje z mocy prawa i zbędne jest wydawanie w tej sprawie odrębnego postanowienia. Zgodnie zaś z treścią art. 24 § 4 kodeksu postępowania administracyjnego wyłączony pracownik powinien podejmować tylko czynności niecierpiące zwłoki ze względu na interes społeczny lub ważny interes stron. Wyłączenie Prezydenta Miasta Bytomia z mocy prawa pociąga za sobą również wyłączenie pozostałych pracowników Urzędu Miasta w Bytomiu, którym Prezydent Miasta Bytomia mógłby udzielić ewentualnego pełnomocnictwa. Ponieważ z akt sprawy wynika, że zaskarżoną decyzję Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 19 stycznia 2022r. wydał Zastępca Prezydenta Miasta Bytomia, działając z upoważnienia Prezydenta Miasta Bytomia, zatem decyzja ta jest w istotny sposób wadliwa. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem doktryny prawa wydanie decyzji z naruszeniem przepisów o wyłączeniu pracownika skutkuje wadliwością tych decyzji. W odniesieniu do decyzji nieostatecznej rodzi to możliwość jej zmiany lub uchylecia w postępowaniu odwoławczym, natomiast w stosunku do decyzji ostatecznych –

wznowienie postępowania (art. 145 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego; E. Mzyk, Wznowienie postępowania..., s. 19 i n.). (Czesław Martysz, Komentarz do art. 24 kodeksu postępowania administracyjnego, stan prawny: 2010.08.01, Lex).

Powyższe oznacza, że w odniesieniu do postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 19 stycznia 2022r. organ pierwszej instancji – Prezydent Miasta Bytomia – w toku ponownego rozpatrywania sprawy, powinien wystąpić do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyznaczenie innego organu do załatwienia przedmiotowej sprawy.

Kolegium wskazuje dalej, że organ pierwszej instancji, uzasadniając odmowę wydania przedmiotowej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach uzasadnił niezgodnością ww. planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Kolegium zauważa jednak, że owej sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego organ pierwszej instancji nie wykazał w toku postępowania ora nie uzasadnił w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji. Za niewystarczające w tym zakresie należy uznać zacytowanie treści tego planu bez dokonania jego wykładni i wskazanie, że: „(...) po przeanalizowaniu zapisów obowiązującego mpzp oraz charakterystyki planowanej inwestycji, tut. organ stwierdził, iż przedsięwzięcie polegające na budowie dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną jest niezgodne z ustaleniami obowiązującego mpzp (...)”

Kolegium zauważa, że z akt sprawy wynika, że inwestor – P. Z. W., przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: A z siedzibą w P. w gminie P. – reprezentowany przez pełnomocnika P. T. P., pismem z dnia 8 września 2021r., zatytułowanym: „dotyczy: wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, wystąpił do Prezydenta Miasta Bytomia o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8”, przewidzianego do realizacji w Bytomiu, w dzielnicy Karb, na działce o numerze ewidencyjnym 651/8, obręb Bobrek.

W treści tego wniosku pełnomocnik inwestora wskazał, że przedmiotowe przedsięwzięcie zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 41 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, to jest do instalacji do przetwarzania w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych.

Stanowisko inwestora w tym zakresie potwierdził organ pierwszej instancji w toku postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją.

Z akt sprawy, a w szczególności z dołączonego do ww. wniosku dokumentu zatytułowanego: „Raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8””, wykonanego we wrześniu 2021r., wynika, że ww. działalność inwestora polegać będzie na przetwarzaniu (remediacja ex situ) odpadów niebezpiecznych, zanieczyszczonych związkami ropopochodnymi. Analizowane przedsięwzięcie, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko kwalifikowane jest, jako instalacje do przetwarzania, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach odpadów niebezpiecznych, w tym składowiska odpadów niebezpiecznych oraz miejsca retencji powierzchniowej odpadów niebezpiecznych (§ 2 ust. 1 pkt 41 tego rozporządzenia). Planowa do budowy instalacja jest wymieniona w pkt 5 ppkt 1 lit. k rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie

poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, to jest: instalacja w gospodarce odpadami do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych o zdolności przetwarzania ponad 10 ton na dobę z wykorzystaniem retencji powierzchniowej, i w pkt 5 ppkt 5 tego rozporządzenia, to jest: instalacja w gospodarce odpadami do magazynowania odpadów niebezpiecznych, w oczekiwaniu na działania, o których mowa w pkt 1, 2 lit. b oraz w pkt 4 i 6, o całkowitej pojemności ponad 50 ton, z wyłączeniem wstępnego magazynowania odpadów przez ich wytwórcę w miejscu ich wytworzenia i w związku z powyższym, dla potrzeb uruchomienia instalacji nastąpi konieczność uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Planowane przedsięwzięcie polega na budowie na działce Nr 651/8 płyt do bioremediacji ex situ gleby, ziemi oraz kruszywa zanieczyszczonych substancjami ropopochodnymi wraz z infrastrukturą, w tym: dwie płyty bioremediacyjne o powierzchniach około 800 m² i 1500 m², wyposażone w uszczelnienie geomembraną HDPE oraz system rur drenarskich w obsypce mineralnej, wraz ze zbiornikami odcieków (ZO1, ZO2) o pojemności 15 – 20 m³ oraz zbiornikami preparatu bakteryjnego (BR1, BR2) i systemem jego dozowania; boks magazynowy zanieczyszczonego kruszywa (MK1) o pojemności docelowej 200 Mg, w pierwszym etapie budowy o pojemności do 50 Mg; przesiewacz do kruszyw na mokro (P1), o maks. zasięgu ramion 16 x 18 m i wydajności 500 t/h, zasilany olejem napędowym, zbiornik wody cyrkulującej przesiewacza (ZW1) o pojemności 100 m³; boksy magazynowe materiałów oczyszczonych (MM1) o powierzchni około 1000 Mg; ustawienie wiaty magazynowej na placu manewrowym (np. wolnostojącej tupu blaszak, lub kontenerowej), na posadzce szczelnej, betonowej; utwardzenie palcu manewrowo – magazynowego materiałem mineralnym (np. kruszywo z dodatkiem dolomitu) na powierzchni około 2600 m²; doprowadzenia wody i energii elektrycznej z działki Nr 654/8 oraz wykonanie ogrodzenia terenu i bram wjazdowych na teren. Technologia zastosowana w instalacji polegać będzie na redukcji zawartości zanieczyszczeń za pomocą mikroorganizmów – na przymie wykonanej na płycie betonowej (bioremediacyjnej) – odpadów niebezpiecznych (gruntów, ziemi oraz kruszywa) zanieczyszczonych substancjami ropopochodnymi. Wykorzystane zostaną mikroorganizmy zdolne do wykorzystania węglowodorów w charakterze źródła węgla i energii, a ich namnażanie powodować będzie spadek stężenia substancji ropopochodnych. Ponieważ czynnikiem limitującym wzrost mikroorganizmów jest azot i fosfor, obecny w zanieczyszczeniach w niewielkiej ilości, konieczne jest zapewnienie zewnętrznego źródła tych pierwiastków (dodatek nawozu azotowo – fosforowego). Proces bioremediacji prowadzony będzie do czasu osiągnięcia przez odpady standardów jakości gleby i standardów jakości ziemi w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi.

Z akt sprawy wynika również, że planowana inwestycja planowana jest do realizacji w Bytomiu, obręb Bobrek, na działce Nr 651/8, będącej własnością inwestora.

W toku postępowania zakończono zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji ustalił, iż teren, na którym przewiduje się realizację ww. przedsięwzięcia, to jest północna część działki Nr 651/8, znajduje się w granicach obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru Karbia w Bytomiu, przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Bytomiu Nr IX/129/15 z dnia 27 maja 2015r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru Karbia w Bytomiu (tekst jedn.: Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 11 kwietnia 2018r. poz. 2590).

Zgodnie z zapisami ww. planu przedmiotowe przedsięwzięcie planowane jest do realizacji na terenie oznaczonym symbolem 06PU – tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej (w większej części) oraz w niewielkiej, południowo – zachodniej części na terenie oznaczonym symbolem 01KDL – tereny dróg publicznych klasy L.

Kolegium wskazuje, że w świetle zapisów § 3 ust. 1 ww. planu „na rysunku planu obowiązują następujące oznaczenia graficzne będące ustaleniami planu:

(...)

2) linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, wraz z numerami oraz oznaczeniami literowymi dotyczącymi przeznaczenia terenu:

a) tereny zabudowy:

(...)

– PU – tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej,

(...)

c) tereny infrastruktury i komunikacji:

(...)

– KDL – tereny dróg publicznych klasy L,

(...)"

Stosownie do postanowień § 4 ust. 11 ww. planu ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o przepisach odrębnych lub przywołanych ustawach i rozporządzeniach, należy przez to rozumieć odpowiednie, obowiązujące na dzień uchwalenia niniejszego planu, przepisy ustaw wraz z ich aktami wykonawczymi.

Stosownie do postanowień § 4 ust. 12 ww. planu ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o przeznaczeniu podstawowym należy przez to rozumieć ustalony planem, przeważający sposób zagospodarowania i zabudowy powierzchni działki budowlanej, w granicach terenu wyznaczonego liniami rozgraniczającymi.

Stosownie do postanowień § 4 ust. 13 ww. planu ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o przeznaczeniu uzupełniającym należy przez to rozumieć ustalony planem, uzupełniający przeznaczenie podstawowe, sposób zagospodarowania i zabudowy, stanowiący nie więcej niż 49 % powierzchni działki budowlanej, o ile w ustaleniach szczegółowych rozdziału 3 nie określono inaczej.

Stosownie do postanowień § 4 ust. 22 ww. planu ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o usługach należy przez to rozumieć działalność gospodarczą służącą zaspokajaniu potrzeb ludności.

Stosownie do postanowień § 4 ust. 24 ww. planu ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o usługach nieuciążliwych należy przez to rozumieć usługi, niezaliczone do usług: hotelarskich o których mowa w pkt 23, uciążliwych, o których mowa w pkt 25 oraz usług użyteczności publicznej o których mowa w pkt 26, niepowodujące przekroczenia standardów jakości środowiska lub standardów emisyjnych poza terenem, do którego właściciel posiada tytuł prawny.

Stosownie do postanowień § 4 ust. 25 ww. planu ilekroć w dalszych przepisach niniejszej uchwały jest mowa o usługach uciążliwych należy przez to rozumieć usługi związane z budownictwem, transportem, magazynowaniem, handlem hurtowym, obsługą i naprawą pojazdów mechanicznych i motocykli, stacje paliw, usługi komunalne oraz rzemiosło lub usługi niezaliczane do usług nieuciążliwych w rozumieniu pkt 24.

W rozdziale 2 ww. planu, zatytułowanym: „Ustalenia obowiązujące dla całego obszaru objętego planem”, zostały zawarte m. in. następujące zasady:

„§ 7. Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego.

1. Zakaz lokalizacji przedsięwzięć stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

(...)

4. W zakresie ochrony powietrza ustala się:

1) nakaz utrzymania emisji do środowiska na poziomach nie przekraczających dopuszczonych wartości, określonych zgodnie z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska od istniejących, przebudowanych i nowo budowanych obiektów, a także

prowadzonych działalności oraz stosowanie urządzeń chroniących środowisko w celu ograniczenia emisji do powietrza;

(...)

3) poza terenami oznaczonymi symbolami 01PU, 02PU, od 06PU do 09PU oraz 01P zakaz magazynowania i składowania na otwartej przestrzeni surowców i materiałów pylących.

(...)

5. W zakresie ochrony wód ustala się:

2) nakaz zabezpieczenia inwestycji mogących prowadzić do zanieczyszczenia wód podziemnych przed przenikaniem zanieczyszczeń, stosownie do lokalnych warunków hydrogeologicznych;

3) zakaz stosowania rozwiązań technicznych w zakresie gospodarki wodno – ściekowej, które mogłyby powodować dostawanie się ścieków nieoczyszczonych do gruntu, w tym zakaz odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu.

6. W zakresie postępowania z odpadami ustala się:

1) prowadzenie gospodarki odpadami zgodnie z ustawą z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach;

2) nakaz sytuowania miejsc do zbierania odpadów komunalnych w sposób wkomponowany w otoczenie, przy zastosowaniu osłon oraz zabezpieczeń przed infiltracją wód opadowych;

3) zakaz lokalizowania składowisk odpadów na całym obszarze objętym planem;

4) poza terenami oznaczonymi symbolami: 01U, 01P, 01PU, 02PU, 06PU, 07PU, 08PU, 09PU, ustala się zakaz lokalizowania działalności gospodarczej z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów wytworzonych poza terenem, w tym pojazdów wycofanych z eksploatacji i odpadów metali, z zastrzeżeniem pkt 5;

5) na terenach oznaczonych symbolami 01U, 01P, 01PU oraz 02PU, dopuszcza się działalność gospodarczą z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów z wyłączeniem odpadów niebezpiecznych;

6) dopuszczenie magazynowania odpadów dla przedsiębiorców będących ich wytwórcami, na terenie do którego posiadają tytuł prawny, wyłącznie w budynkach lub zadaszonych wiatach.

7. W zakresie ochrony powierzchni ziemi ustala się:

1) nakaz ochrony gleby w trakcie prac budowlanych przed degradacją lub zanieczyszczeniem;

2) nakaz zagospodarowania zielenią urządzoną powierzchni niezabudowanych lub nieutwardzonych;

3) zakaz magazynowania surowców i materiałów bezpośrednio na powierzchni gruntu bez zabezpieczenia powierzchni przed infiltracją wód powierzchniowych do gleb.

(...)"

Stosownie do postanowień § 37 ww. planu:

„1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami od 01PU do 09PU ustala się przeznaczenie:

1) podstawowe:

a) obiekty produkcyjne,

b) składy i magazyny,

c) usługi uciążliwe, z zastrzeżeniem pkt 3,

d) usługi sportu z zakresu sportów motorowych na terenie 08PU,

e) parkingi i garaże;

2) uzupełniające – usługi nieuciążliwe;

3) na terenach oznaczonych symbolami 01PU i 02PU ustala się zakaz lokalizowania stacji paliw.

2. Ustala się parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenów, o których mowa w ust. 1:

(...)

3. Ustala się warunki i zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenów, o których mowa w ust. 1:

(...)

2) zakaz magazynowania odpadów niebezpiecznych przez ich wytwórcę, na terenach oznaczonych symbolami 01PU i 02PU, w sposób zagrażający wystąpieniem bezpośredniego zagrożenia szkodą w środowisku, na skutek lokalnych podtopień.

(...)”

Stosownie do postanowień § 50 ust. 1 ww. planu dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami 01KDL oraz 03KDL, ustala się przeznaczenie podstawowe – droga publiczna klasy lokalnej.

W myśl ust. 2 pkt 1 ww. paragrafu ustala się szerokość w liniach rozgraniczających, zgodnie z rysunkiem planu, drogi oznaczonej symbolem 01KDL – od 19,4 m do 21,7 m, z lokalnymi poszerzeniami w obszarach skrzyżowań.

Kolegium zauważa, że aczkolwiek planowane przedsięwzięcie swoim zasięgiem – jak wynika z akt sprawy i ustaleń organu pierwszej instancji – wkracza na obszar oznaczony na ww. planie symbolem 01KDL – droga publiczna klasy lokalnej, to jednak w tym zakresie organ pierwszej instancji nie stwierdził niezgodności z ww. miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Kolegium w oparciu o akta sprawy w tym zakresie takiej niezgodności również nie stwierdza.

Jak wynika natomiast z akt sprawy planowane przedsięwzięcie będzie realizowane na terenie oznaczonym w ww. planie symbolem 06PU – tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów oraz zabudowy usługowej.

Zapisy tego planu przewidują, że na tak oznaczonym obszarze obowiązuje zakaz lokalizacji przedsięwzięć stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi, a w szczególności zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (§ 7 ust. 1 ww. planu), przy czym z materiału dowodowego zebranego w sprawie przez organ pierwszej instancji nie wynika by ww. przedsięwzięcie było takim przedsięwzięciem. W szczególności nie przemawia za tym fakt, że przedsięwzięcie to zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko kwalifikowane jest kwalifikowane, jako przedsięwzięcie zawsze znacząco oddziałujące na środowisko, oraz że planowa do budowy instalacja jest wymieniona w pkt 5 ppkt 1 lit. k i ppkt 5 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości.

Zapisy tego planu przewidują również, że na ww. oznaczonym terenie:

- 1) obowiązuje zakaz lokalizowania składowisk odpadów (§ 7 ust. 6 pkt 3), przy czym z akt sprawy i ustaleń organu pierwszej instancji nie wynika by przedmiotowe przedsięwzięcie było składowiskiem odpadów w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 grudnia 2012r. o odpadach;
- 2) ustala się zakaz lokalizowania działalności gospodarczej z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów wytworzonych poza terenem, w tym pojazdów wycofanych z eksploatacji i odpadów metali, z zastrzeżeniem pkt 5 (§ 7 ust. 6 pkt 4), przy czym ww. zapis nie dotyczy m. in. terenu oznaczonego symbolem: 06PU;
- 3) dopuszcza się działalność gospodarczą z zakresu zbierania i przetwarzania odpadów z wyłączeniem odpadów niebezpiecznych (§ 7 ust. 6 pkt 5), przy czym ww. zapis nie dotyczy również m. in. terenu oznaczonego symbolem: 06PU;
- 4) dopuszcza się magazynowanie odpadów dla przedsiębiorców będących ich wytwórcami, na terenie do którego posiadają tytuł prawny, wyłącznie w budynkach lub zadaszonych wiatkach, przy czym ze znajdującego się w aktach sprawy raportu o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8”, wykonanego we wrześniu 2021r. wynika, że odpady będą selektywnie magazynowane na terenie zakładu w wiacie magazynowej na posadzce betonowej (str. 6 raportu).

Kolegium wskazuje dalej, że stosownie do postanowień § 37 ust. 1 ww. planu dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolami od 01PU do 09PU ustala się przeznaczenie:

- 1) podstawowe:
  - a) obiekty produkcyjne,
  - b) składy i magazyny,
  - c) usługi uciążliwe, z zastrzeżeniem pkt 3,
  - d) usługi sportu z zakresu sportów motorowych na terenie 08PU,
  - e) parkingi i garaże;
- 2) uzupełniające – usługi nieuciążliwe;
- 3) na terenach oznaczonych symbolami 01PU i 02PU ustala się zakaz lokalizowania stacji paliw.

W ocenie Kolegium zapisy przywołanego § 37 ust. 1 ww. planu również nie świadczą o niezgodności planowanego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a w każdym razie organ pierwszej instancji niezgodności tej nie wykazał.

Z uwagi na powyższe, w ocenie Kolegium, na chwilę obecną organ pierwszej instancji nie wykazał niezgodności planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru Karbia w Bytomiu, przyjętego uchwałą Rady Miejskiej w Bytomiu Nr IX/129/15 z dnia 27 maja 2015r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obszaru Karbia w Bytomiu. W szczególności przedsięwzięcie to nie jest niezgodne z zapisami § 7 ust. 6 pkt 3 – 6 tego planu, co wyżej Kolegium wskazało. Kolegium wskazuje również, że z treści ww. planu nie wynika – jak wskazuje organ pierwszej instancji, że: „(...) zapisy z mpzp wskazują, iż przetwarzanie odpadów na części analizowanego obszaru, oznaczonej symbolami 06PU, 07PU i 09PU jest dopuszczalne jedynie w sytuacji, gdy odpady te (rozumiane jako „surowce wtórne”) służyłyby działalności zgodnej z przeznaczeniem tegoż terenu, to jest produkcyjnej lub produkcyjno – usługowej prowadzonej na tym terenie (...).” Interpretacja ta, dokonana przez organ pierwszej instancji, nie wynika również z treści tego planu. Tym samym Kolegium na chwilę obecną nie podziela poglądu organu pierwszej instancji w tym zakresie, a w takiej sytuacji odmowa wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na „Budowie dwóch płyt bioremediacyjnych wraz z infrastrukturą techniczną, w Bytomiu, na działce Nr 651/8” jest niezasadniona na obecnym etapie postępowania i co najmniej przedwczesna.

Z uwagi na powyższe zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany do usunięcia tego uchybienia i dokonania prawidłowych ustaleń w sprawie.

W tym miejscu Kolegium wskazuje, iż w orzecznictwie sądowym zwraca się uwagę, iż wykładnia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, powinna odbywać się według tych samych zasad, jakie mają zastosowanie wobec innych aktów prawnych, a podmiotami uprawnionymi do jej dokonania są organy administracji i sądy administracyjne. Poza wypadkami, gdy rozumienie przepisów nie budzi wątpliwości, do interpretacji postanowień planu stosuje się więc metody właściwe dla wykładni aktów normatywnych (tak m.in.: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w z 12 października 2011r., sygn. akt: IV SA/Po 259/11 oraz Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 15 lipca 2016r., sygn. akt: II OSK 2775/14). W przypadku zatem, gdy interpretacja postanowień planu jest konieczna, powinna być dokonana z uwzględnieniem wykładni językowej (poprzez odkodowanie norm prawnych na podstawie znaczenia wyrazów i wyrażeń zawartych w treści aktu prawnego, przy uwzględnieniu zasad gramatyki i składni językowej oraz zasad logiki), celowościowej i systemowej, mającej na względzie cel uregulowania i analizującej znaczenie zapisu planu zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem pozostałych postanowień tego aktu

prawnego (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z 10 listopada 2010r., sygn. akt: II SA/Gd 408/10). Przyjmuje się, że w pierwszej kolejności przy interpretacji zapisów planów miejscowych zastosowanie znajdzie wykładnia językowa. A gdy uzyskane na jej podstawie rezultaty będą niewystarczające do kwalifikacji faktów oraz ustalenia normatywnych konsekwencji tej kwalifikacji, dopuszczalnym jest stosowanie innych reguł wykładni prawa. Okolicznością uzasadniającą odejście od sensu językowego przepisu jest przede wszystkim taki przypadek, gdy wykładnia językowa prowadzi do rozstrzygnięć, które w świetle powszechnie obowiązujących wartości mogą być uznane za rażąco niesłuszne lub niesprawiedliwe lub gdy sens językowy jest ewidentnie sprzeczny z fundamentalnymi wartościami konstytucyjnymi (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie w wyroku z 28 czerwca 2011r., sygn. akt: II SA/Lu 314/11). Przy wykładni postanowień miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, należy bowiem mieć na względzie maksymalną ochronę uprawnień właścicielskich (tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z 8 lutego 2013r., sygn. akt: II SA/Po 1006/12). Plan miejscowy upoważnia zaś jedynie do takiego rozstrzygnięcia, jakie wyraźnie wynika z jego treści tekstowej i graficznej. Wszelka rozszerzająca wykładnia planu na niekorzyść właścicieli nieruchomości byłaby sprzeczna z konstytucyjną zasadą ochrony prawa własności i stanowiłaby naruszenie ustaleń tego planu (tak: Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 22 lutego 2011r., sygn. akt: II OSK 353/10). Ponadto, jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 2 lutego 2006r., w sprawie o sygn. akt: II OSK 490/05: „Zgodnie z zasadą „złotego środka”, odzwierciedlającą najlepiej istotę konstytucyjnej ochrony prawa własności, postanowienia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, nie powinny być interpretowane w sposób nadmiernie ograniczający prawa właściciela, ani w sposób nadmiernie rozszerzający istniejące ograniczenia praw właścicielskich, tak aby nie naruszało to istoty prawa własności”.

W świetle powyżej zaprezentowanego stanowiska orzeczniczego sądów administracyjnych i w oparciu o stan faktyczny sprawy, a także obowiązujące przepisy prawne organ odwoławczy stwierdza, że analiza zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, nie została przez organ pierwszej instancji dokonana w sposób wyczerpujący – co wyżej już zostało wskazane. Nie ujawniono bowiem w sposób przekonujący i świadczący o rzetelności prowadzonego postępowania dokonanej analizy motywów, którymi kierował się organ pierwszej instancji odmawiając wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację planowanego przedsięwzięcia w tej konkretnej sprawie, w oparciu o przedstawione przepisy. Wywód zawarty w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji nie wykazuje zdaniem organu odwoławczego w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości niezgodności planowanego przedsięwzięcia z treścią postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jeżeli bowiem przepisy ustawy jako zasadę przewidują wydanie decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania, a odmowa wydania tej decyzji została potraktowana przez ustawodawcę jako wyjątek, to w przypadku stwierdzenia niezgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, niezgodność ta powinna zostać wykazana ponad wszelką wątpliwość. Zgodnie bowiem z zasadami wykładni przepisów prawnych, przepis o charakterze wyjątku podlega interpretacji ścieśniającej.

Nadto organ pierwszej instancji odstąpił od przystąpienia do badania meritum sprawy z uwagi na fakt wystąpienia w jego ocenie niezgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Wskazać należy, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 24 listopada 2017r., sygn. akt: IV SA/Wa 1743/17 (Lex Nr 2473723) trafnie podkreślił, że zasadnicze znaczenie dla tej kategorii spraw administracyjnych ma bezspornie zapis art. 80 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku, w myśl którego właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Z powołanego przepisu wynika wymóg zgodności z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jest to podstawowe kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jedynie stwierdzenie zgodności planowanej inwestycji z miejscowym planem, uprawnia organ administracji publicznej do wydania decyzji pozytywnej, po spełnieniu pozostałych wymogów wynikających z ustawy. A contrario, jeżeli przedsięwzięcie naruszałoby przepisy zawarte w planie miejscowym, organ byłby zobligowany do odmowy wydania wnioskowanej decyzji. Ocena zgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego należy do organu wydającego decyzję i winna być dokonywana już na etapie wstępnym postępowania. Procedowanie co do meritum, w sprawie potrzeby ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia niezgodnego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, staje się bezprzedmiotowe. Wydawana jest wówczas decyzja odmowna. Z uwagi jednak na okoliczność, iż ocena zgodności planowanego zamierzenia inwestycyjnego z planem zagospodarowania przestrzennego okazała się w przedmiotowej sprawie przedwczesna – organ pierwszej instancji nie zbadał tej w kwestii zgodnie ze standardami postępowania dowodowego wyznaczonego zasadą prawdy obiektywnej, całe postępowanie administracyjne w sprawie, to jest etap wstępny, jak również badanie co do meritum – w przypadku stwierdzenia zgodności zamierzenia inwestycyjnego z planem zagospodarowania przestrzennego, musi być przeprowadzone od początku. Innymi słowy, z uwagi na błędną i przedwczesną ocenę tzw. kwestii wstępnej organ pierwszej instancji nie rozpoznał sprawy co do istoty.

W świetle powyższego stwierdzić należy, że organ pierwszej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego w pełnym zakresie i w sposób prawidłowy czym naruszył art. 7 i art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego. Wskazać także należy, że organ administracji publicznej jest obowiązany do zebrania całego materiału dowodowego. Na organie ciąży obowiązek podjęcia wszelkich niezbędnych kroków dla ustalenia tej podstawy w sposób najbardziej zbliżony do jej rzeczywistej wysokości, a zatem nie może on przyjmować za podstawę swoich rozstrzygnięć ustaleń dowolnych lub przypadkowych (zob.: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 16 lipca 1985r., sygn. akt: III SA 601/85). Organ administracji publicznej jest obowiązany rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Oznacza to więc, że organ jest obowiązany rozpatrzyć wszystkie dowody zgromadzone lub odzwierciedlone w aktach sprawy oraz że powinien rozpatrzyć te dowody w ich wzajemnej łączności. Rozpatrując materiał dowodowy organ administracji publicznej nie może pominąć jakiegokolwiek przeprowadzonego dowodu ani też uwzględnić dowodu, którego nie ma w aktach sprawy. Według wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 1994r., sygn. akt: III ARN 55/94, „Jako dowolne należy traktować ustalenia faktyczne znajdujące wprawdzie potwierdzenie w materiale dowodowym, ale niekompletnym, czy nie w pełni rozpatrzonym. Zarzut dowolności wykluczają dopiero ustalenia dokonane w całości materiału dowodowego (art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego), zgromadzonego i zbadanego w sposób wyczerpujący (art. 77 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego), a więc przy podjęciu wszelkich kroków niezbędnych dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, jako warunku niezbędnego wydania decyzji o przekonującej treści (art. 7 kodeksu postępowania administracyjnego).” Kolegium przypomina, że obowiązek rozpatrzenia całego materiału dowodowego jest związany ściśle z przyjętą w kodeksie postępowania administracyjnego zasadą swobodnej oceny dowodów (art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego). By swobodna ocena dowodów nie przerodziła się w samowolę musi być dokonana zgodnie z normami prawa procesowego oraz z zachowaniem reguł tej oceny, i po pierwsze opierać się na materiale dowodowym zebrany przez organ. Kolegium podnosi również, że organ administracji publicznej jest obowiązany rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Oznacza to, że

organ ten jest obowiązany rozpatrzeć wszystkie dowody zgromadzone lub odzwierciedlone w aktach sprawy oraz że organ powinien rozpatrzeć te dowody w ich wzajemnej łączności. Rozpatrując materiał dowodowy organ administracji publicznej nie może pominąć jakiegokolwiek przeprowadzonego dowodu. Dokonując oceny dowodów winien w sposób niebudzący wątpliwości wskazać przesłanki, którymi kierował się podejmując rozstrzygnięcie. Organ powinien dokonać oceny zebranego w postępowaniu materiału dowodowego w tym przyjętego stanu faktycznego oraz wskazać z uzasadnieniem, którymi ustaleniami kierował się przy wydawaniu decyzji, a które okoliczności jako nieistotne pominął.

Z uwagi na powyższe zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany do usunięcia tego uchybienia i dokonania prawidłowych ustaleń w sprawie.

W świetle powyższego również uzasadnienie zaskarżonej decyzji nie odpowiada przepisom prawa. Nie zawiera ono bowiem prawidłowego uzasadnienia faktycznego w którym zostałyby przedstawione motywy wydanego rozstrzygnięcia i w którym zostałby wskazany i oceniony całościowo materiał dowodowy zebrany w sprawie ani prawidłowego uzasadnienia prawnego decyzji i przez to nie może ono zostać uznane za prawidłowo sporządzone. Organ pierwszej instancji naruszył tym samym przepis art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Stosownie do treści art. 107 § 3 kodeksu postępowania administracyjnego uzasadnienie faktyczne powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej; zaś uzasadnienie prawne powinno zawierać wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Organ pierwszej instancji nie dopełnił wymogów prawidłowego uzasadnienia decyzji, czym naruszył ww. przepis prawa.

Prawidłowe uzasadnienie decyzji administracyjnej konieczne jest zwłaszcza w kontekście zasady ogólnej postępowania administracyjnego ujętej w art. 11 kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z treścią tego przepisu organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwianiu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu.

Kolegium przypomina również, że zgodnie z treścią art. 8 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej obowiązane są prowadzić postępowanie w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej, a w myśl art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Działanie organu pierwszej instancji w tym zakresie wskazuje na naruszenie ww. zasad.

Kolegium wskazuje również organowi pierwszej instancji, że inwestorem i stroną postępowania jest P. Z.W., przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: A z siedzibą w P. w gminie P. Stroną nie jest natomiast: C – czyli zniekształcona nazwa pod którą przedsiębiorca P. Z. W. prowadzi działalność gospodarczą.

Ponownie rozpatrując sprawę organ pierwszej instancji będzie obowiązany również do usunięcia tego uchybienia.

Mając na uwadze powyższe Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że w sprawie wystąpiło naruszenie przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

W takim przypadku, stosownie do postanowień art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego zachodzi konieczność uchylenia zaskarżonej decyzji organu pierwszej

instancji w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. W świetle ww. przepisu prawa organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji w sytuacji, gdy zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ drugiej instancji powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W związku z powyższym Kolegium wskazuje, że ponownie rozpatrując przedmiotową sprawę organ pierwszej instancji winien usunąć wszelkie uchybienia, które w niniejszej decyzji wskazał organ odwoławczy. Przy czym w pierwszej kolejności organ pierwszej instancji w toku ponownego rozpatrywania sprawy, w ramach czynności niecierpiących zwłoki, powinien wystąpić do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyznaczenie innego organu do załatwienia przedmiotowej sprawy. Następnie w trakcie ponownie prowadzonego postępowania organ pierwszej instancji winien raz jeszcze przeprowadzić postępowanie dowodowe w zakresie wskazanym przez Kolegium. W trakcie postępowania powinien zapewnić stronom i ich pełnomocnikom czynny udział we wszystkich czynnościach w sprawie. W dalszej kolejności powinien zaś, w oparciu o całość materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie postępowania, wydać rozstrzygnięcie w sprawie – biorąc pod uwagę brzmienie przepisu prawa materialnego lub procesowego, w oparciu o który wyda rozstrzygnięcie. W oparciu o dokonane ustalenia dowodowe powinien wydać rozstrzygnięcie zawierające wszystkie prawem wymagane elementy, w tym prawidłowe uzasadnienie faktyczne i prawne. W wydanym rozstrzygnięciu organ pierwszej instancji winien również wyjaśnić przesłanki, którymi kierował się przy jego podejmowaniu oraz ustosunkować się do wszelkich uwag podniesionych w trakcie postępowania a także prawidłowo określić podstawę prawną orzeczenia. W trakcie ponownego badania sprawy winien przeanalizować wszelkie uwagi podnoszone przez odwołującą się stronę i rozważyć je w wydanej przez siebie decyzji.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania P. Z. W., przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: A z siedzibą w P. w gminie P., reprezentowanego przez pełnomocnika P. T. P., zawartego w piśmie z dnia 2 lutego 2022r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Bytomia z 19 stycznia 2022r., znak ZSE.6220.12.2021”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr ZSE.6220.12.2021 z dnia 19 stycznia 2022r., Kolegium zauważa, że w części podzieliło argumenty pełnomocnika odwołującej się strony zawarte w ww. odwołaniu. Przy czym podniesione w odwołaniu argumenty i okoliczności dotyczące merytorycznego rozpatrzenia sprawy będą wymagały zbadania przez organ pierwszej instancji w ponownie prowadzonym postępowaniu. Z uwagi bowiem na naruszenie prawa, jakiego dopuścił się organ pierwszej instancji w toku postępowania, Kolegium nie ma możliwości wydania decyzji merytorycznej, lecz jest zmuszone do wydania decyzji kasacyjnej i uchylenia w całości zaskarżonej decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. W ramach tego postępowania organ pierwszej instancji będzie zobowiązany do ponownego przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, co już wyżej zostało wskazane. Ustosunkowanie się zatem do argumentów podniesionych w odwołaniu na tym etapie postępowania byłoby wkraczaniem w kompetencje organu pierwszej instancji, który zobowiązany jest do przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego w sprawie. Ustosunkowanie się do nich w postępowaniu odwoławczym oznaczałoby wkroczenie w kompetencje organu pierwszej instancji.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. a, b i c ww. ustawy oraz art. 85 ust. 3 tej ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Na niniejszą decyzję nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego, jednak strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne sprzeciwu określają art. 46, 47, art. 64b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 259 z późn. zm.).

Wniesienie sprzeciwu od niniejszej decyzji wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości 100 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2023r. poz. 259 z późn. zm.).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Robert Nowicki
(na oryginale właściwe podpisy)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Katarzyna Stebnicka
(na oryginale właściwe podpisy)

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach

Beata Leszczyńska
(na oryginale właściwe podpisy)

Otrzymują:

1. P. T. P. – pełnomocnik inwestora – P. Z. W., przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą: A z siedzibą w P. w gminie P.

Adres dla doręczeń:

...

2. Gmina Bytom; ul. Parkowa 2; 41 – 902 Bytom
3. Skarb Państwa – Prezydent Miasta Bytomia; ul. Parkowa 2; 41 – 902 Bytom
4. Węgłokoks Kraj sp. z o.o.; ul. Generała Ziętka; 41 – 940 Piekary Śląskie
5. Nieruchomości KW sp. z o.o.; ul. Bałuckiego 4; 43 – 100 Tychy
6. Górażdże Beton sp. z o.o.; ul. Cementowa 1; 47 – 316 Chorula
7. P. A. Z.
8. P. I. Z.
9. P. Z. Z.
10. Prezydent Miasta Bytomia; ul. Parkowa 2; 41 – 902 Bytom; z aktami sprawy
11. aa

Do wiadomości:

P. Z. W., przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą: A